

Svenska Canada-Tidningen.

Skandinaviska Canadiensaren. Canada. ALLMAN NYHETSTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA

WINNIPEG, MAN. ONSDAGEN DEN 29:de DECEMBER, 1909.

Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, S. D.

Subscription Sc.

NO 52

Ingrantens nyårstankar.

När midnattstimmorna skär i nyårsnatten och minnets angel ræcker hoppet hand. Min ande svärfar öfver vida vatten mot ålskild fosterbygd i Nordland. Jag fjärran är, men än mitt hjerta tankar kring moders hem i längtanfulla tankar.

Är efter år ha svunnit, men mitt minne liksom en sagoröst till hjärtat talar och hvisslar i en bitlig flyktig sinne om Sveriges vilda fjäll, dess lugna dalar, de stolta alfvarna, de blåa sunden de snöbeläckta granarna i lunden. Det skydd, han fannit öppa fjärran stränder, han som sitt samna hemvist ej besträvar.

Ett brutalt mord egde honom dagen rum fentiosex mil norr om North Bay, då telegrafisten W. J. Dyson blef ihjälslagen af några vilda sällar.

När nu igen ett år gått ut ur tiden och minnet gråter öfver hvad som varit, det rena hjärtats öskud, samvetsfriheten, det sorglösa minnet är, som fjärran farit ut — då kommer hoppet, ljuset, som barnets öga.

En hushållsprofessor. Styrelsen för Manitoba Agricultural College har utnämnt miss A. B. Juniper till professor i hushållslära.

Vi bygga upp, hvad under stormen ramlat. Hvar krossad livad står upp ur gruset, och ur det dystra mörker, där vi famlat, vi söka än en gång att uppnå ljuset. Vi känna oss som barn, som barn vi drömma.

Det stora land, där nu vi bo, vi glömma. Du nya år, som öfver tröskeln skrider, jag vet ej, vill ej veta, hvad du bringar, jag hoppas blott, att när en gång omsider min trötta ända lönar dödens vingar, jag måtte finna honom vanskligheten ett godt nytt saligt år i evigheten.

A. A.

Krigsmoln.

Japanska planer på Kamschatka? — Eller är det bara rök utan eld?

I ryska diplomatiska kretsar är man mycket bekymrad öfver, att en japansk torpedbåt i farvattnen vid Kamschatka företagit uppmätningar, och landsatt en del af sin besättning. Ryska sändebudet i Tokio har protesterat däremot. Två ryska torpedbåtar ha afgått till Kamschatka. Från Chabin meddelas, att Japan delvis mobiliserat sin krigsflotta.

Så långt "Voss Zigs" telegram. Af meddelanden från Petersburg till andra tyska tidningar, vill det emellertid synas, som om urkallan till alarmhistorien skulle vara det kända ryska sanningsvittnet "Novoje Vremja". Och då har man ju orsak att glädja sig åt detta öfvertraskigt.

"Novoje Vremja" vet yttermera förtälja, att de på Kamschatka landsatta japanerna trängt in i halföns inre, knutit förbindelse med tschutschenerna, och försäkrat dessa, att mycket snart ett nytt krig öskat bryta ut, och Kamschatka sedan komma att tillhöra Japan. Alla de inflytelserika tschutschenerna inbjöds till det japanska krigsflagget. De ryska vakternas protester blifva japanerna sig icke om. Och till råga på allt meddelas, att japanerna regelbundet uppsöka Kamschatka, reband beteckna halften som sitt område, ja, genhligt uppgift t. o. m. uppbära tribut af invånarna.

Men "Novoje Vremja" anför ännu flera bevis för antagandet, att Japan hvälfver krigiska planer mot tsarriket. Japanska regeringen har berättat tidningen vidare, gjord ofantliga beställningar vid europeiska fabriker. Dessutom omdömliga storlek, de korta terminerna — till nästa vår — destinationstermer och de bestämda föremålen själva karaktär, såsom dynamit, hvilka icke rekvireras för längre tids bevaring — allt detta talar för, att Japan ämnar krig, icke någon gång i framtiden, utan inom den närmaste tiden, och icke vid någon annan gräns än just den ryska.

Ett nytt hotande krig kryper emot oss, säger "Novoje Vremja", och dess svarta kant har redan höjt sig öfver horisonten. Syftet med kriget är japanernas sida är att afsätta tsarrikets kampanjen, som afbröts genom Japans brist på resurser.

Witt, ias inblandning.

eller arbetstankar.

CANADA

Fram till kusten. Det meddelas att G. T. P. skall kunna framföra tåg från Winnipeg till kusten år 1912.

Olyckshändelse i sågverk. Oliver Harper har dödats genom en olyckshändelse i F. A. Barrows sågverk, fjorton mil norr om Grandview, Man.

En kraftig protest har afgifvits af The Western Live Stock Associations årsmöte med anledning af järnvägarnes ovillighet att underlätta transport af kreatur inom vstra Canada. Om protesten hjälpte vore det bra öfver för köttkonsumterna. Underlåtitandet af kreaturtransporterna skulle afven betyda billigare köttpris.

Flottstation i Vancouver? Det uppgives att förhandlingar inleddas mellan Ottawa- och Riksregeringarna angående upprättandet af en stor flottstation i Vancouver.

En hushållsprofessor. Styrelsen för Manitoba Agricultural College har utnämnt miss A. B. Juniper till professor i hushållslära.

"Ljus, mera ljus!" I Montreal har med 356 röster beslutats att staden skall bygga en elektrisk ljusstation. Ett lån på \$2,000,000 skall upptagas för ändamålet.

Gentila farmare. J. J. Coe, en farmare från Moose Jaw, har i Detroit köpt trettio motorbilar för sig själv och sina grannar. De flesta betaldes kontant.

Canada är en god kund. Nära hälften af Forenta Staternas export går till britiska länder. Där af har under 1909 exportert till Canada för ett mindre än \$154,500,000.

De falska checkerna. Jess M. Major, bosc, Col., på anklagelse att ha sålt två falska checkar. F. Peters, Midland Hotel, blef lurad på \$75.00.

Mera bibanor. G. T. P. underhandlar om en firma har häktats i Denver, Col., på anklagelse att ha sålt två falska checkar. F. Peters, Midland Hotel, blef lurad på \$75.00.

Fort William, Ont. Forsamlingen i Fort William håller täcksmässfest och nyårsfika i sin kyrka kl. 9.30 m. nästa fredag. Hon är täcksmässfesten ännu ej färdig kyrka som hon under året fått på sin del och önskar att under det kommande året få den i ordning. Varen välkomna till högtiden. — Arrangeringskomiteen

Stockholm, Sasek. Mr John Ek och Mr Hagensen ha nu kommit tillbaka från Ontario där de varit på järnvägsbygge-säsong kort, men ämna sig vesterut till Prince Rupert efter nyår.

Många landförsäljningar ha försigått på senare tiden här i närheten, icke mindre än tre på en dag. — Stockholm har nu fått ett praktigt "Freight shed".

Moose Jaw har framåt. Moose Jaw har under det gångna året haft att glädja sig åt ett stort antal framgångsrika Bankrapporterna visa att invånarnes bankinsättningar under året fördubblats. På fyra år, har öfven befolkningen fördubblats, och på samma tid uppförts nya byggnader för den enorma summan af \$3,000,000.

Skall Laurier ut och lufta på sig? Det uppgives att premier Laurier inbjöds till medfölja prinsen af Wales till Sydafrika för att närvara vid öppnandet af United South Africa Parliament. Det är dock icke sannolikt att Laurier anser sig ha tid att göra en så lång resa. Däremot torde han nästa sommar komma att göra en resa till Pacific-kusten.

Drack karbolyra af mistag. Gertend Staples, boende i Kenia nära Indian Head, Sasek, tog i måndags miste och drack karbolyra i stället för medicin. Ölycken skedde medan hennes syster och svägers begrafvit sig till gudstjänsten. Då system hemkom fanns hon medvetlös, och läkare hjälpt tillkallades skyndsamt. Men intet kunde göras och hon afled innan läkaren hann anlända.

Inbrott i juvelerareaffär. Inbrott gjordes natten till den 27 ds i Wrights juvelerarebutik i Vancouver, B. C. Vard till ett värde af \$1000.00 blefvo juvelvarnen lösa för beväret. En poliskonstapel hade flera gånger passerat förbi butiken under nattens lopp men han hade ej märkt att något misstänkt försigått.

Tjufvarne lämnade intet visittkort efter sig.

Sjukligt i Montreal

I Montreal har utbrutit en allvarig typhoidepidemi sedan år 2000 fall inträffat och iasarettan är fulla.

Hittills ha dock endast få dödsfall inträffat, hvarför epidemien tyckes vara ganska lindrig.

En kraftig protest har afgifvits af The Western Live Stock Associations årsmöte med anledning af järnvägarnes ovillighet att underlätta transport af kreatur inom vstra Canada. Om protesten hjälpte vore det bra öfver för köttkonsumterna. Underlåtitandet af kreaturtransporterna skulle afven betyda billigare köttpris.

Döden i snödrifvan. En framsände farmare Joseph Jubinville i Letellier, Man, fanns annandag jul liggande ihjälfrusen i skogen fyra mil från hemmet. Han hade varit ute och åkt, men hasten kom hem med vägnen tom. Den afidne skulle inga äktenskap nästa månad.

Självmord eller mord? Farmaren Max Heineg, boende 14 mil vester om Hanley, Sasek, fanns härom dagen hängande död vid sin bostad. Kroppen hängde i ett träd med ett rep fastgjord om halsen på sådant sätt att självmord genom hängning ej synes sannolikt. Några yttre skador kunde emellertid ej upptäckas på liket.

Modern lärde sina barn stjäla. Två gossar, ej fullt nio år gamla, stodo härom dagen inför rätta i Montreal, anklagade berättade att modern tillaggt dem att gå ut och stjåla och öfven undervisat dem om hur de skulle bära sig åt. I hemmet fann man tjuvfods för minst 100 dollars värde.

Goodtemplarlogen Skandia i Dubue, anordnar en storstad bazaar i början af nästa år i logens stora tillbyggda lokal. Stortadt program alla kvällar. Tablåer, sång och musik. Brottning, boxning etc.

Tomblora Lyckohjul, fiskdam, fäbodstuga, skjutbana m. m. Se vidare annonsen i nästa veckas nummer.

Fort William, Ont. Forsamlingen i Fort William håller täcksmässfest och nyårsfika i sin kyrka kl. 9.30 m. nästa fredag. Hon är täcksmässfesten ännu ej färdig kyrka som hon under året fått på sin del och önskar att under det kommande året få den i ordning. Varen välkomna till högtiden. — Arrangeringskomiteen

Stockholm, Sasek. Mr John Ek och Mr Hagensen ha nu kommit tillbaka från Ontario där de varit på järnvägsbygge-säsong kort, men ämna sig vesterut till Prince Rupert efter nyår.

Många landförsäljningar ha försigått på senare tiden här i närheten, icke mindre än tre på en dag. — Stockholm har nu fått ett praktigt "Freight shed".

Moose Jaw har framåt. Moose Jaw har under det gångna året haft att glädja sig åt ett stort antal framgångsrika Bankrapporterna visa att invånarnes bankinsättningar under året fördubblats. På fyra år, har öfven befolkningen fördubblats, och på samma tid uppförts nya byggnader för den enorma summan af \$3,000,000.

Skall Laurier ut och lufta på sig? Det uppgives att premier Laurier inbjöds till medfölja prinsen af Wales till Sydafrika för att närvara vid öppnandet af United South Africa Parliament. Det är dock icke sannolikt att Laurier anser sig ha tid att göra en så lång resa. Däremot torde han nästa sommar komma att göra en resa till Pacific-kusten.

Drack karbolyra af mistag. Gertend Staples, boende i Kenia nära Indian Head, Sasek, tog i måndags miste och drack karbolyra i stället för medicin. Ölycken skedde medan hennes syster och svägers begrafvit sig till gudstjänsten. Då system hemkom fanns hon medvetlös, och läkare hjälpt tillkallades skyndsamt. Men intet kunde göras och hon afled innan läkaren hann anlända.

Inbrott i juvelerareaffär. Inbrott gjordes natten till den 27 ds i Wrights juvelerarebutik i Vancouver, B. C. Vard till ett värde af \$1000.00 blefvo juvelvarnen lösa för beväret. En poliskonstapel hade flera gånger passerat förbi butiken under nattens lopp men han hade ej märkt att något misstänkt försigått.

Tjufvarne lämnade intet visittkort efter sig.

De mördade sin förman

Två bankvakter Morin och Cornish arresterades härom dagen för det de dödat W. J. Dyson, natttelegrafist vid stationen i Red Wing, Ont. Cornish berättar att de råkat i oenighet med Dyson därför att denne befallt dem lossa en järnvägsvagn. De rusade då på Dyson och medan den ene höll fast honom slog honom den andra med en hammare i hufvudet tills han blödnade och blifos sjönk till golvet. Där lämnade de sitt offer, och gingo tillbaka till sitt skåp, hvarst de häktades följande morgon.

Båda mördarna är helt unga män, resp. 21 och 25 år gamla.

En förtvivlad älskare. Med fyra kulor i hufvudet och sin fastmors porträtt i ena handen släpade sig härom dagen en ung man vid namn W. Ellingwood i Montreal en kvarts mil längst ha Lachin road tills han omhändertogs och förslades till lasarettet, där han nu ligger för döden.

Handen hade en stund förut sagt farväl åt sin käraste som med läget afrossas i nästa parlamentsval i Ontaria. Kvinnosakskivorna ha nämligen efter den engelska rösträttsreformen Pankhursts besök blifvit så uppgiade att de beslutat att på allvar blanda sig i den politiska leken. Under den blifvande "manliga" valrörelsen lära sålunda våra rösträttskvinnor komma att hålla sig framme vid valmötena alldeles på engelskt suffragettmaner. Och de behöfva vi inte längre gå på teatern — vilja vi då ha något extra roligt behöfva vi bara gå och se på hur våra suffragettflickor politisera.

Kärlek och blindtarmsinflammation. Miss Ethel Cochrane och A. E. Meighan, båda i Kamloops, B. C., vigdes härom dagen under temligen enastående omständigheter. Miss Ethel inbjökade kort före den för bröllopet bestämda dagen i blindtarmsinflammation och måste flyttas på lasarettet där hon opererades. Ett annat par skulle i ett liknande fall ha svåkat sina känslor och uppsjukt bröllopet, men så skedde icke nu. Både Ethel och hennes fastman ville gifva sig så fort som möjligt, och strax efter operationen sammanträdde de unga två. Bruden får naturligtvis ligga kvar någon tid på lasarettet, men under tiden har hon ju ändå den lugnande känslan af att ha en säker bunden äkta man som väntar på sitt tillfrisknande.

En oförbittelig syndare. I Woodstock stööt härom dagen en man vid namn George Thorston inför rätta, anklagad för tvegitte. Han erkände och dömdes till två års fängelse.

Det egendomligaste är att samma man var anklagad för tvegitte i Woodstock redan för fyra år sedan. Han slapp då undan med löfte att försörja sin andra hustru. Men han visade sig dock ganska övrigig en så mild behandling, vil han fann snart familjeförärfans börd för tung och rynde till Färenta Staterna, lämnade hustrun ensam med två små. Där nere skaffade han sig en hustru nr 3, men då nr 2 fick veta detta styrelse hon om att han blef häktad och hemförsad till Woodstock för ransaking och dom. Och nu får Mr Thorston, som förut varit tredubbel gift förä ett ganska leamt ungdomskarl i hela två år i den skumma fångelsecellen.

I valet och kvalet.

Det är både sorgligt och löjligt att se hur den unge portugisiska kungen Manuel nu reser från höf till höf för att titta på prinsessa. Särskild som de besökta prinsessorna måste säga sig att hvarfor han nu flackar världen kring är emedan det brådska med att få nya telningar åt det utdöende konungahuset. Nu tros besöket i England ha medfört, att den unge kungen först sig mera vid den yngre prinsessan, den 17-åriga Maud, än vid hennes äldre syster. Men kungen ämnar också titta på de femmina varorna vid hofven i Berlin och i Wien, innan han fattar förtult beslut i förvalningsfrågan. — Det är, med förlof, icke så värt stort skinnad på, då ett lands statsmän ligga råd i "förvalningsfrågan" eller då några intresserade ladmän studera premiärlistorna.

Ihjälstängad af en liden tjur

blef Chas. Munson i Vancouver härom dagen. Tjuren ägdes af Munsons granne och anföll M., då han skulle gå en genväg öfver tonnen. Tjuren följde honom till en ställe af hofven hade genomträngt hjärtat. Försk gjordes af ett halft dusin män att driva bort tjuren, som slutligen dödad af en väl rikstad kula. Tjuren ägdes af vår landsman P. Larson.

Den nakna sanningen. Alla sjukdomar, som hafva sitt ursprung i orent blod, eller dålig matsmältning, kunna hastigt och varaktigt botas genom bruket af Dr. Peters Kuriko. Denna medicin kan ej erhållas å apotek, utan genom lokalagenter eller direkt från fabrikanterna. Dr. Peter Fahmy & Sons Co., 19-25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

"Kvinnosakskivorna" äfven i Canada. "Suffragett"-rörelsen har nu spridit sig från England äfven till Canada. Den första kanonen i striden för kvinnorörelsen har komma att aflossas i nästa parlamentsval i Ontaria. Kvinnosakskivorna ha nämligen efter den engelska rösträttsreformen Pankhursts besök blifvit så uppgiade att de beslutat att på allvar blanda sig i den politiska leken. Under den blifvande "manliga" valrörelsen lära sålunda våra rösträttskvinnor komma att hålla sig framme vid valmötena alldeles på engelskt suffragettmaner. Och de behöfva vi inte längre gå på teatern — vilja vi då ha något extra roligt behöfva vi bara gå och se på hur våra suffragettflickor politisera.

Kärlek och blindtarmsinflammation. Miss Ethel Cochrane och A. E. Meighan, båda i Kamloops, B. C., vigdes härom dagen under temligen enastående omständigheter. Miss Ethel inbjökade kort före den för bröllopet bestämda dagen i blindtarmsinflammation och måste flyttas på lasarettet där hon opererades. Ett annat par skulle i ett liknande fall ha svåkat sina känslor och uppsjukt bröllopet, men så skedde icke nu. Både Ethel och hennes fastman ville gifva sig så fort som möjligt, och strax efter operationen sammanträdde de unga två. Bruden får naturligtvis ligga kvar någon tid på lasarettet, men under tiden har hon ju ändå den lugnande känslan af att ha en säker bunden äkta man som väntar på sitt tillfrisknande.

En oförbittelig syndare. I Woodstock stööt härom dagen en man vid namn George Thorston inför rätta, anklagad för tvegitte. Han erkände och dömdes till två års fängelse.

Det egendomligaste är att samma man var anklagad för tvegitte i Woodstock redan för fyra år sedan. Han slapp då undan med löfte att försörja sin andra hustru. Men han visade sig dock ganska övrigig en så mild behandling, vil han fann snart familjeförärfans börd för tung och rynde till Färenta Staterna, lämnade hustrun ensam med två små. Där nere skaffade han sig en hustru nr 3, men då nr 2 fick veta detta styrelse hon om att han blef häktad och hemförsad till Woodstock för ransaking och dom. Och nu får Mr Thorston, som förut varit tredubbel gift förä ett ganska leamt ungdomskarl i hela två år i den skumma fångelsecellen.

I valet och kvalet.

Det är både sorgligt och löjligt att se hur den unge portugisiska kungen Manuel nu reser från höf till höf för att titta på prinsessa. Särskild som de besökta prinsessorna måste säga sig att hvarfor han nu flackar världen kring är emedan det brådska med att få nya telningar åt det utdöende konungahuset. Nu tros besöket i England ha medfört, att den unge kungen först sig mera vid den yngre prinsessan, den 17-åriga Maud, än vid hennes äldre syster. Men kungen ämnar också titta på de femmina varorna vid hofven i Berlin och i Wien, innan han fattar förtult beslut i förvalningsfrågan. — Det är, med förlof, icke så värt stort skinnad på, då ett lands statsmän ligga råd i "förvalningsfrågan" eller då några intresserade ladmän studera premiärlistorna.

Ett vackert erkännande.

"Sven Hedin nutidens störste upptäcktsresande."

Den ansedda amerikanska dagtidningen "Minneapolis Journal" innehöll dagen efter dr. Cooks afsjöjande på sin ledarsida en artikel under rubriken "The Real Discoverers." — De verkliga upptäcktsresandena — hvars innehåll är ägnadt att i hög grad intressera och smickra oss svenskar. Efter att först hafva påpekat att upptäckten af nordpolen, ehuru i och för sig ett stort, dock är af ringa eller intet verkligt värde, säger tidningen:

"Men af beständande värde äro sådana lifsvärk som de stora upptäcktsresandena sir Henry M. Stanley och Sven Hedin. Vi äro här väl bekanta med Stanleys upptäckter, men borde icke de solida tjänster den store svenske forskaren gjort den geografiska vetenskapen erhålla större och mer utbredd uppmärksamhet medan mannen ännu lever? Hvarken Nansen eller Peary eller hertigen af Abruzzerna kunna jämföras med honom. Han står i jämbredd med Stanley och Livingston och Speke. Han har kartlagt Trans-Himalaya liksom Stanley kartlade Kongo. Han har skänkt geografien den massiva och högst belägna af alla bergskedjor, precis som Livingston skänkte den de stora afrikanska sjöarna. Han har ägnat 25 år af sitt lif åt de allra farligaste, svåraste och värdefullaste forskningsresor, och nu, sedan Stanley är död fins ej hans like. Han skriver: "Så länge jag lever skola mina stolta minnen likt kungssomar sväfva kring Trans-Himalaya kalla, ödsliga klippspetsar." Detta är ett stolt språk, men Sven Hedin har rätt att begagna det. Han sonderer Himalayas väldiga slöja och blottade bakom denna en annan kedja, Trans-Himalaya, hvars genomsnittshöjd öfverträffar Himalayas. Han upptäckte den heliga floden Indus' källor och har uttryckt de stora handelsvägar, tvärs öfver Central-Asien mellan Kina och Kaspiska hafvet, hvilka existens, kontroll och öfvergivande förklara de stora folkvandringarna i Europas historia."

SVENSK JORDBRUKSLÄROD.

Den beundransvärdt mångkunniga författarinnan Cecilia Bååth-Holmberg har uttalat sina farhågor för att småbrukarörelsen skall misslyckas och alla till den anförtrödda pengarna vara bortkastade, om man icke inrättar småbruksskolor. Ja, detta kunde man ha väntat sig, och det är så svenst. Det skulle emellertid vara ganska intressant att veta hvilka skolor Sveriges dugligaste och framgångsrikaste jordbrukare genomgått. De flesta af dem torde lärt jordbruket med att följa far och fördräng, efter både på träden och i skördeafvet, både i stall och i ladugård, smedja och slöjkkammare samt vara, så att säga, "hemmagjord". Den stortadtulnaren eller allrauppen kommer sällan så långt — om han icke läter fördrängen eller rättaren ta befalet och inskränka sig till att föra journalerna. Men skolor måste det vara i Sverige: digtningsskolor, barnsköterskolor, lekskolor, katekesskolor, hushålls- och lärlingskolor, freds-, nykterhets-, djurskydds-, höns- och karniskolor, fattigvårds och välgörenhetskolor, smörgåsskolor och svampskolor o. s. v., läst med ordet hög framför ordet skola eller ordet skola utbytt med akademier eller institut.

SVENSK JORDBRUKSLÄROD.

Den beundransvärdt mångkunniga författarinnan Cecilia Bååth-Holmberg har uttalat sina farhågor för att småbrukarörelsen skall misslyckas och alla till den anförtrödda pengarna vara bortkastade, om man icke inrättar småbruksskolor. Ja, detta kunde man ha väntat sig, och det är så svenst. Det skulle emellertid vara ganska intressant att veta hvilka skolor Sveriges dugligaste och framgångsrikaste jordbrukare genomgått. De flesta af dem torde lärt jordbruket med att följa far och fördräng, efter både på träden och i skördeafvet, både i stall och i ladugård, smedja och slöjkkammare samt vara, så att säga, "hemmagjord". Den stortadtulnaren eller allrauppen kommer sällan så långt — om han icke läter fördrängen eller rättaren ta befalet och inskränka sig till att föra journalerna. Men skolor måste det vara i Sverige: digtningsskolor, barnsköterskolor, lekskolor, katekesskolor, hushålls- och lärlingskolor, freds-, nykterhets-, djurskydds-, höns- och karniskolor, fattigvårds och välgörenhetskolor, smörgåsskolor och svampskolor o. s. v., läst med ordet hög framför ordet skola eller ordet skola utbytt med akademier eller institut.

SVENSK JORDBRUKSLÄROD.

Den beundransvärdt mångkunniga författarinnan Cecilia Bååth-Holmberg har uttalat sina farhågor för att småbrukarörelsen skall misslyckas och alla till den anförtrödda pengarna vara bortkastade, om man icke inrättar småbruksskolor. Ja, detta kunde man ha väntat sig, och det är så svenst. Det skulle emellertid vara ganska intressant att veta hvilka skolor Sveriges dugligaste och framgångsrikaste jordbrukare genomgått. De flesta af dem torde lärt jordbruket med att följa far och fördräng, efter både på träden och i skördeafvet, både i stall och i ladugård, smedja och slöjkkammare samt vara, så att säga, "hemmagjord". Den stortadtulnaren eller allrauppen kommer sällan så långt — om han icke läter fördrängen eller rättaren ta befalet och inskränka sig till att föra journalerna. Men skolor måste det vara i Sverige: digtningsskolor, barnsköterskolor, lekskolor, katekesskolor, hushålls- och lärlingskolor, freds-, nykterhets-, djurskydds-, höns- och karniskolor, fattigvårds och välgörenhetskolor, smörgåsskolor och svampskolor o. s. v., läst med ordet hög framför ordet skola eller ordet skola utbytt med akademier eller institut.

SVENSK JORDBRUKSLÄROD.

Den beundransvärdt mångkunniga författarinnan Cecilia Bååth-Holmberg har uttalat sina farhågor för att småbrukarörelsen skall misslyckas och alla till den anförtrödda pengarna vara bortkastade, om man icke inrättar småbruksskolor. Ja, detta kunde man ha väntat sig, och det är så svenst. Det skulle emellertid vara ganska intressant att veta hvilka skolor Sveriges dugligaste och framgångsrikaste jordbrukare genomgått. De flesta af dem torde lärt jordbruket med att följa far och fördräng, efter både på träden och i skördeafvet, både i stall och i ladugård, smedja och slöjkkammare samt vara, så att säga, "hemmagjord". Den stortadtulnaren eller allrauppen kommer sällan så långt — om han icke läter fördrängen eller rättaren ta befalet och inskränka sig till att föra journalerna. Men skolor måste det vara i Sverige: digtningsskolor, barnsköterskolor, lekskolor, katekesskolor, hushålls- och lärlingskolor, freds-, nykterhets-, djurskydds-, höns- och karniskolor, fattigvårds och välgörenhetskolor, smörgåsskolor och svampskolor o. s. v., läst med ordet hög framför ordet skola eller ordet skola utbytt med akademier eller institut.

SVENSK JORDBRUKSLÄROD.

Den beundransvärdt mångkunniga författarinnan Cecilia Bååth-Holmberg har uttalat sina farhågor för att småbrukarörelsen skall misslyckas och alla till den anförtrödda pengarna vara bortkastade, om man icke inrättar småbruksskolor. Ja, detta kunde man ha väntat sig, och det är så svenst. Det skulle emellertid vara ganska intressant att veta hvilka skolor Sveriges dugligaste och framgångsrikaste jordbrukare genomgått. De flesta af dem torde lärt jordbruket med att följa far och fördräng, efter både på träden och i skördeafvet, både i stall och i ladugård, smedja och slöjkkammare samt vara, så att säga, "hemmagjord". Den stortadtulnaren eller allrauppen kommer sällan så långt — om han icke läter fördrängen eller rättaren ta befalet och inskränka sig till att föra journalerna. Men skolor måste det vara i Sverige: digtningsskolor, barnsköterskolor, lekskolor, katekesskolor, hushålls- och lärlingskolor, freds-, nykterhets-, djurskydds-, höns- och karniskolor, fattigvårds och välgörenhetskolor, smörgåsskolor och svampskolor o. s. v., läst med ordet hög framför ordet skola eller ordet skola utbytt med akademier eller institut.

SVENSK JORDBRUKSLÄROD.

Den beundransvärdt mångkunniga författarinnan Cecilia Bååth-Holmberg har uttalat sina farhågor för att småbrukarörelsen skall misslyckas och alla till den anförtrödda pengarna vara bortkastade, om man icke inrättar småbruksskolor. Ja, detta kunde man ha väntat sig, och det är så svenst. Det skulle emellertid vara ganska intressant att veta hvilka skolor Sveriges dugligaste och framgångsrikaste jordbrukare genomgått. De flesta af dem torde lärt jordbruket med att följa far och fördräng, efter både på träden och i skördeafvet, både i stall och i ladugård, smedja och slöjkkammare samt vara, så att säga, "hemmagjord". Den stortadtulnaren eller allrauppen kommer sällan så långt — om han icke läter fördrängen eller rättaren ta befalet och inskränka sig till att föra journalerna. Men skolor måste det vara i Sverige: digtningsskolor, barnsköterskolor, lekskolor, katekesskolor, hushålls- och lärlingskolor, freds-, nykterhets-, djurskydds-, höns- och karniskolor, fattigvårds och välgörenhetskolor, smörgåsskolor och svampskolor o. s. v., läst med ordet hög framför ordet skola eller ordet skola utbytt med akademier eller institut.

SVENSK JORDBRUKSLÄROD.

Den beundransvärdt mångkunniga författarinnan Cecilia Bååth-Holmberg har uttalat sina farhågor för att småbrukarörelsen skall misslyckas och alla till den anförtrödda pengarna vara bortkastade, om man icke inrättar småbruksskolor. Ja, detta kunde man ha väntat sig, och det är så svenst. Det skulle emellertid vara ganska intressant att veta hvilka skolor Sveriges dugligaste och framgångsrikaste jordbrukare genomgått. De flesta af dem torde lärt jordbruket med att följa far och fördräng, efter både på träden och i skördeafvet, både i stall och i ladugård, smedja och slöjkkammare samt vara, så att säga, "hemmagjord". Den stortadtulnaren eller allrauppen kommer sällan så långt — om han icke läter fördrängen eller rättaren ta befalet och inskränka sig till att föra journalerna. Men skolor måste det vara i Sverige: digtningsskolor, barnsköterskolor, lekskolor, katekesskolor, hushålls- och lärlingskolor, freds-, nykterhets-, djurskydds-, höns- och karniskolor, fattigvårds och välgörenhetskolor, smörgåsskolor och svampskolor o. s. v., läst med ordet hög framför ordet skola eller ordet skola utbytt med akademier eller institut.

SVENSK JORDBRUKSLÄROD.

Den beundransvärdt mångkunniga författarinnan Cecilia Bååth-Holmberg har uttalat sina farhågor för att småbrukarörelsen skall misslyckas och alla till den anförtr

Varma fötter vid 50 graders kyla

Det bästa sättet att hålla fötterna varma och torra i alla väder är att använda våra utmärkta **träbottnade skor** eller "LUMBERSOLES".

För herrar och damer 3 x till 12 x. (knäppas med 2 spån.) Fodrade med tjock varm filt.

\$1.25 BASTA 1.50

ANVÄNDAR I HELA CANADA. — Tusentals tackbrevskrifvelser ha ingått.

De som försökt träbottnade skor i gamla landet veta hur varma de äro. Och när de äro förtvånade (som våra) äro de helt enkelt ideala vinterskor.

Skrif på engelska om möjligt. Expedieras på begärande efter rekommendation.

THE SCOTTISH WHOLESALE SPECIALTY COMPANY
134A PRINCESS STREET, WINNIPEG, MAN.

Företräda Staterna

Dömd bankir. Bankiren Harry E. Hayes i Cleveland, Ohio, dömdes den 10 dennes till 5 års straffarbete för förskingring af \$198,000 i Cincinnati. Bluffad och Chicago-bolagets järnvägsobligationer. Hans fader är anklagad för delaktighet i brottet, och kommer rättegång snart att öppnas mot honom.

Istrusten dömd. The American Ice Co., med huvudkontor i New York dömdes den 10 dennes af en jury i staten New York Supreme court till 75,000 böter för det hastigt hämnade konkurrensen och bilden monopol. Enligt en nyligen i staten antagen lag anses det nämligen straffvärdigt att "frysa ut" mindre affärer. Detta fall var det första, i hvilket lagen tillämpades. Trusten kommer att väjda till högre rätt.

Lärade landsmän. Erik Berglund i Portland, Ore., skulle härom dagen på krogen H. S. Fine köpa ett fruktstund på Hayden Island, där Vancouverfarjan lägger till och förmedlades af F. att köpa hela ön för \$700, hvilket B. tyckte vara en god affär. Köpet afslöts. Nu har det emellertid kommit i dagen, att Fine icke äger en förbedrad land på ön, och han har nu blifvit häkad för bedrägen.

Frikänd. Emedan hon dödat sin man i själlöfvor, vart den 7 dennes Mrs. Anna Anderson från Warren co., Pa., inför domstol i Ridgway. Hon framhöll, att mannen varit grym och hård mot henne i långa tider och att han gjorde min af att döda henne, då hon till sist grep till defensiven och dödade honom, såsom vi förut omnämnd i denna tidning. Frikändandet har åstadkommit strid glädje i trakten.

Dref rövaren på flykten. Då Olof Swanson i Minneapolis här om aftonen var på väg till sitt hem, medförande \$125, som utgjorde hans besparingar från sommaren, mötte han vid en brygga två män, som ville plundra honom. Men Swanson var både modig och stark, försvarade sig och sina pengar samt gjorde t. o. m. försök att gripa rövaren för att lämna dem i polisens händer. De funno, att här var ingenting att få och blefvo glada att komma undan, t. o. m. utan byte.

Mrs Peterson ville inte gifta sig. Mrs. Alice Peterson i Johnstown, Pa., har råkat i kollision med postlagarna. Från giftermålsbyrå skaffade hon sig namn på giftskandidater och började korrespondera med dem, sågades det. När så frioret förtog till alla gränsbanker, begärde Mrs. Peterson respass för att hälsa på fristammen. Men när pengarna blifvit sända, bördes ej Mrs. P. af mera, påstå hennes offer, som nu anklagas för att fördrar pengarna tillbaka. Själ förek Mrs. P. hvad som sagt, om hemma.

IT PAYS TO BALE YOUR HAY WITH AN I.H.C. HAY PRESS

En I.H.C. Hay Press är ett utmärkt verktyg för att bala hö och strö. Den är byggd för att hålla i många år och är lätt att använda. Den är byggd för att hålla i många år och är lätt att använda.

En I.H.C. Pull-Power Höpress

Skall inbäras 25 x 50 procent af er höskörd. Ni får därigenom vil betald för arbetet med pressningen.

I. H. C. Hay Press är en enkel, stark och effektiv. De äro så konstruerade att pressning sker genom adragning af pressorerna i stället för genom hopstängning. Snöre pressningsmekanismen är konstruerad så att pressen af samma storlek. Pressarna äro af "full-circle" typen, som icke kräver att hästarna vända stannas, vändas eller backas.

I. H. C. Hay Pressen på en hästkraft med 1418 lbs presskraft. Pressen på två hästkrafter tillverkas i tre olika storlekar på pressrummet, 1418, 1618 och 1742 lbs. Besök vår närmaste placering och beställ från I. H. C. Hay Press. Eller skriv till vår närmaste afdelning kontor efter katalog och närmare upplysningar.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA
CHICAGO, U. S. A.

FICK UR

Vi sälja fiskar, finaste juvelerarvaror och allt hvad till vår bransch hörer, till lägsta priser.

Kom och se hvad vi ha att visa.

Jeweller & Opticer **Chas. M. M. Dougall** 578 Main St.

Stor juvelstöld. Den största juvelstöld man hört om, i U. S. A. begicks den 12 dennes i Loaraine i New York, där diamanter och smycken, tillhöriga Mrs. John William Jenkins och värderade till \$300,000, blefvo stulna. New Yorkpolisens såväl som privata detektiver såg nu efter tjuven. Flera personer misstänkta, men mot ingen äro misstankarna så starka, att man på dessa väjda företaga en arrestering.

Svårt biten af råttor. Ett litet 9 veckor gammalt barn till familjen Polich vid Torrence ave., South Chicago, blef i måndags anfallet af råttor i sin vagg och rymdligt illa bitet i ansiktet. Modern hade gått ut ett ören. Då hon hemkom såg hon flera stora råttor kring barnet. Hon svimmade och uppeff i samma stund ett hjärtligtande rop. Grannarna tillskyndade, men råttorna läto sig ej skrämmas härifrån. Först sedan mannen och kvinnorna angripit den med skyfflar och klubbor drogo de sig tillbaka. Barnet tros ej kunna leva.

En hemsk död löto den 11 dennes tre arbetare, anställda i McIntosh & Irvie-bolagets tjänst i Pittsburg, Pa. Fyra af firmans arbetare hade för vana att stanna kvar i etablissemang nattetid. Också i lördags kvällen gjorde de så och hade sig att sova. Af oförklarlig anledning öppnades hvarvet till tjusbehållaren och gärran rann ut. Männen vaknade, inbänd i den sega kolojan, som inbänd från mot ångpannan. De visste att den flytande strömmen skulle antändas och de själva blifva levande brända, om de ej kunde frigöra sig ur tjärnen. Detta lyckades den ene, Patrie Moran, men de andra blefvo brända till döds.

Bräddad. En 50-årig farmare vid namn Oscar Käpström, bosatt i Crow township, 16 mil från Eugene, Ore., påträffades den 4 dennes på morgonen död på vägen fyra mil från staden. Han hade varit på besök hos sin i Eugene bosatta svärmöder, Mrs. A. C. Patterson, och hade begifvit sig hem vid 10-tiden. Enligt läkares utsgo hade han varit af hjärtförslämning och därefter fallit ut ur åkoden.

Charles Swenson påträffades här om dagen i döende tillstånd i sitt rum i Minneapolis och förlid sig ett lasarett, där han dog till följd af nervsjukdom. Han var ungefär 50-årig och hade inga anhöriga på orten.

Häktad svindlare. Frank A. Nelson, eller John S. Kelly, är namnet på en person, som i lördags häktades i Chicago med anledning af att han sökte tjuckmätel. Nelson-Kelly representerade sig för fabrikanter Guilford S. Wood säson finanssekreterare för International League of Press Club (en organisation tillfamnades endast i herr finanssekreterarens inbillning) och anhöll att Wood måtte subskribera en summa till tidningsmännens hem i Bloomington, Ill. Wood skref sitt namn på listan och bad agenten återkomma senare på dagen för att få pengarna. Sedan mannen gått till det tillkallade Wood polis, och då svindlaren senare återkom för att få tillbaka det utlofvade bidraget, häktades han.

Tåg som kollidera med boningshus. Den här notisen handlar visst inte om ett urspärradt järnvägsstyg, stöderlaget lokomotiv och dödade människor utan om ett boningshus, som hade förrirt sig ut på järnvägsparret och ställt sig i vägen för ett frakttåg som gick med 30 miles fart i timman. Huset hade tillhört Pontus Heintz, hade inköpts af Thomas Thornton och beboddes af Thomas Arnold Kasezinski, som är bortrest. Huset stod på en obestämmd eller åtminstone för oss obekant plats i Gary, Thornton hade länge varit betänkt på att flytta kaken till en af honom ägd tomt på andra sidan järnvägsparren. Ett ypperligt tillfälle att sätta denna plan i verket uppade sig i fredags då familjen var bortrest. Allt gick enligt till P. fått sitt hus på spår, då kedjan brast. Han gick strax att skaffa en annan, men glömde att optala för hanvaktan att huset stod på spåret.

Just som Thornton kom lärfvande med kedjan några hundra fot från huset, varnade han frakttiget. I nästa ögonblick kände detta midt emot Mrs. Kasezinski's matal och kastade ett matbordshen i skallen på Thornton. En massa arbetare från stälverken voro på benvägen och befunno sig i närheten. Bläst de gingo och grubblade på hvad de skulle göra som julklapp till sina gummor, föll i deras armar fat och koppar, kastruller, kaf-

dryck. Gubben Kling satt och läste i en gammal bibel, vid det enda ljus som fanns i stugan. Mor Anna syslade med att laga till lutfisk och andra rätter som hon hade medfört hem. Allt syntes så inbjudande hos dessa fattiga människor.

Nu lade gubben Kling sin bibel på bordet och sade: "Jag undrar hvar Sven är, om han lever."

"Ah," sade hans hustru med en tår i ögonen, "vår Sven ligger nog begraven där nere i skogen. Du vet ju hvad den unge löjtnanten berättade dig."

"Gud gifve, att det lyckats bättre för honom än det gjorde för dig," sade gumman. "Lever han, så kommer han nog hem. Kriget är nu slut och de båda gamla blefvo helt bestört, då en stor, grof man i sidkappa inträdde, med pilsmissan neddragen till ögonen, samt ett stort, vackert ljusbrunt halskrag som nu var förvandlad till rimfrost."

"Gud jul, godt folk!" sade främlingen och frågade sedan om han kunde få stanna öfver natten. "Jag har gifvet en god hälsning att framföra från eder som Sven."

Men nu var det mor Annas tur. Hon hade sett någonting, som hon liknade igen sedan 35 år, då denne man låg vid hennes bröst. Hon svarade att han var hjärtligt välkommen att stanna samt tog honom i sin famn. Isen var nu bruten.

"Min son," sade gubben Kling, "jag sade till mor att du lever; jag kände det på mig. Gud välsigne dig och oss och äfven den store Napoleon!"

Nu blef det julglädje äfven här i denna lilla stuga. Och nu steg deras dotter Anna in med sin trolofvade. De hade väntat utanför några minuter. De voro desamma personer som icke säga lämna den stora herrgården för en halftimme sedan. Anna var nu omkring 25 år, en riktig liten brunett, och hon hade ärfvt sin moders sätt i mycket samt hade i flera år haft anställning på herrgården, där hon stod i stor gunst hos herrskapet. Hennes plats var nu som hushålls eller den som hade största förtroendet bland den kvinnliga personalen. Hennes trolofvade var en man med godt utseende. Han var stor och stark till kropp-

FOTOGRAFIER

CAVE & FOTOGRAFIEATIELIER
(J. H. Llewelin's efterträdare.)

SPECIELLT JUL-ANBUD.

12 kabinetfotografier med en 8x10 förstoring för \$4.00
Barnfotografier vår specialitet.

CAVE & LEE

byggnaden, med ett mörkrunt hår och litet ljusare skägg, blå ögon som talade om att där var upprigtighet inom hans bröst. Han hade äfven haft anställning i många år hos kapten H. samt åtnjöt stort förtroende. Han var fördring eller rättare hade uppsikt öfver alla göromålen vid den stora herrgården. Gubben Kling hade hellre sett hans yngsta dotter skulle tagit sig en krigare, men mor Anna hade gjort allt hon kunde hos sin man för att få sin dotter att taga en man ur folket, som hon sade.

Nu i kväll var emellertid gubbens Klings stämning annorlunda. Han sade till sin blifvande mäg: "Jag är så glad att se eder, mina barn, här i kväll, så jag har aldrig känt mig lyckligare i hela mitt lif. Jag har alltid varit stolt öfver att få försvara fosterlandet, och många gånger känt mitt hjärta slå högre, mitt blod komma mera att svälla i mina ådror då jag lidit, forsakat, ja, svulvit, och det endast för äran att se en fosterlandsvärnare. Jag är nu gammal och gråhårig, med mitt träben och en liten pension till minne af mina bedrifter på slagfältet. Du, min syster, jag har lednat fosterlandet och ditt svenska namn i andra länder. Och som lyckan var med dig, så du gick igenom alla dessa falltag med endast några skrämmor eller sabelugg, så vill jag hoppas att ertersom fred är slutad du nu stannar i det land, där din vagga ståt. Du har erfarenhet af lifvet, dina bröder ha gifvit dig guld och med det kan du börja ett nytt och bättre lif för fäderneslandet. Anders, du har tagit det rätta steget. Jag har icke för en på senare tiden insett att den som förstår att sköta åker och äng är lika god fosterlandsvän som den som försvarar det med kulan och kott. Och nu, mor, hoppas jag att du har julfisk och annat godt att bjuda på."

Och hvad det beträffar, så fattades ingenting här denna julfatt. Mat och dryck hade medförts i den slåde, som förde de objudna gästerna till denna lilla lilla stuga. Och hvad mera! Julglädjen var här mycket större än den var på den stora herrgården. "Det var jag, som min farfar, då han slutade sin berättelse."

Jag frågade då: "Har vet ni det?"

"Ah, ja," var med och körde från herrgården samt började och såg allt. Gubben Kling brukade gå till kyrkyrum med fisk och jag hade plats på herrgården som skjutspojke. Då tillfallde gafs, då var jag ut och äkte samt tröfflade gubben Kling, fick han alltid mesta jag har berättat dig."

BRITISH COLUMBIA

Mr. O. NELSON, 49 Cordova Street, W. Vancouver, B. C., är denna tidnings befällysningsagent i British Columbia. Som tidningens representant i denna provins öger Mr. Nelson rättighet uppbära och kvittera alla tidnings tillkommande medel. Vi rekommendera Mr. Nelson i landsmännens berättiga åtanke, och hoppas att de med honom medverka till Svenska Canada-Tidningens spridning i alla svenska hem i provinsen.

Land & Agricultural Co. of Canada

SANTON BUILDING WINNIPEG, CANADA

Land till salu

I flera trakter af Township nr 8, Vernon, B. C., inom en till tre mil från strandgränsen.

KONSTBEVATTNING A HVARJE LAND.

VILLKOR: — För dem som bosätter sig på landet, en sjuåttedel kontant, resten på 6 års afbetalning.
För öfriga köpare, en femtedel kontant, resten på 5 år.

Omkomnen prästman. Norske pastorn Ole O. Fugleskye i Minneapolis påträffades den 9 dennes död i ett tråk halfvägs mellan Silver Creek och Clementon, Minn. Söndagen fört hade han begifvit sig från Silver Creek till det 3 mil därifrån beliggande skogsägare Clementon, där han skulle predika. Från sistnämnda plats gingo man ut att söka honom. Man fann snart hans spår. Dessa ledde till ett tråk. Här hade den olycklige sjukligt med ända till midjan, och oförmodigt att befria sig själf hade han här frusit till döds. Fugleskye har ingen bestämd församling, utan verkade han som missionär bland skogsarbetarna.

Lustmord i Detroit. Den 11 dennes påträffades i en trägårdstyg till huset nr 10 Jones st., Detroit, Mich., liket efter 13-åriga Helen Brown. Förretagen undersökning brakte i dagen att flickan blifvit våldtagen och därpå strypt till döds. Hon är dotter till fattiga föräldrar. Fadern är sjuk. Två af hennes systrar äro intagna i House of Province och själf skulle hon intagas af St. Vincents Home. Såsom misstänkt för det hemiska brottet har en ung man, gränne till familjen Brown, häktats. Denne nekar till anklagelsen, men polisen som har honom i godt minne, sedan han för några dagar sedan stod anklagad för att ha svårt förbrutit sig mot en 8-årig flicka tror ej på hans nekande.

Grafölet före döden. Den 9 dennes afled i Springfield, Mo., Mrs. Alma Dodson efter en å henne företagen operation. Några dagar tidigare hade hon konsulterat en läkare angående sjukdomen. Denne hade rekommenderat en operations undergående, om hon ville behålla lifvet, men han hade också förberedt henne på att operationen kunde medföra döden. Mrs. D. sände ut bjudningsbrev till sina många vänner och gaf en supe för dem. Ej ett ord sade hon om orsaken härtill. Sedan gästerna samlats sig lade hon fram sin dyrbästa dräkt, i hvilken hon skulle klädas efter döden, och för därpå till lasarettet för att undergå operationen. Döden följde därpå. Först efter döden fingro vännerna sig bekant att kvinnan bjudit dem till hennes graf.

North Vancouver Hotel

NORTH VANCOUVER, B.C.

REKOMMENDERAS I LANDSMÄNNENS BENAGNA ATANKE

Speciella anordningar för gästerns hembefrädd. Segel- och roddbåtar, gasolinbåtar, jakt och fiske.

FÖRSTA KLASSENS BEKVÄMLIGHETER. MODERATA PRISER.

Carnegies porter ständigt på lager.

P. Larson, Egare

Svenskarnes hufvudkvarter i Vancouver är

Crown Hotel

CORDOVA STREET

Fina Möblerade Rum för Moderata Priser
Carnegies porter ständigt på lager.

John Decker, Egare

Har ni Gikt, Reumatism, värk eller andra krämpor? använd då Onkel Kardels Liniment

För tusenden — både människor och kreatur — har denna balsam varit till nytta. Det finns inte bättre medel mot ledvärk, reumatism, gikt, förkylningar, vrickningar, sensträckningar, svullna leder, magdandelen, hufvud- och öronvärk, neuralgi m. m. — Bruksanvisning på hvarje flaska.

G. F. Kardel, Elgin Ave. 369, Winnipeg, Man.
ENDA FABRIKANT AGENTER ÖNSKAS ÖFVER ALLT.
WINNIPEG AGENTER: — Swedish Imp. & Grocery Co. och Svenska Kafet

OUR COAL Underjordiskt arbete

resultater i kol för värme och kol för kraftproduktion. Vi leverera god och förstklassig vara och lofva intet som vi ej hålla.

Upplag i alla delar af staden. Hufvudkontor: **D. E. ADAMS COAL CO.** 224 Bannatyne Ave., Winnipeg.

Svenska Föreningen SVEA

möter första och tredje Fredagen i hvarje månad i K. P. HALL, Sullivan Block, Cordova St. För vidare upplysningar tillskrif Sekrateraren, P.O. Box 1640

The Gee Whizz Tvättmaskinen

Den konstruktion är sådan att ingen slitning af tvättgodset förekommer, och därtill göres arbetet bättre och fortare medelst denna maskin. Därmed kan hvar och en öfvertyga sig genom att prova maskinen. Samma förtelar påstå ja de flesta tvättmaskinfabrikanter att deras fabrik besitter, men sunda förnuftet säger att slitning af tvättgodset måste förekomma då det göres mellan refflade plåtpulter etc. Hvarje metod är direkt gnidning af tvättgodset förekommer näst ättadkomma nöting och slitning.

The Gee Whizz Manufacturing Company
Winnipeg, Canada.

Godtemplarlogen LINDEN

nr 76 möter hvarje torsdag kl. 8 e.m. i Skandinaviska Missionarykyrkans lokal i Cordova St. East. Nya medlemmar äro hjärtligt välkomna.

Hj. Gustafson, L.D. 411 Harris St.

North Vancouver Hotel

NORTH VANCOUVER, B.C.

REKOMMENDERAS I LANDSMÄNNENS BENAGNA ATANKE

Speciella anordningar för gästerns hembefrädd. Segel- och roddbåtar, gasolinbåtar, jakt och fiske.

FÖRSTA KLASSENS BEKVÄMLIGHETER. MODERATA PRISER.

Carnegies porter ständigt på lager.

P. Larson, Egare

Svenskarnes hufvudkvarter i Vancouver är

Crown Hotel

CORDOVA STREET

Fina Möblerade Rum för Moderata Priser
Carnegies porter ständigt på lager.

John Decker, Egare

The Gee Whizz Tvättmaskinen

Den konstruktion är sådan att ingen slitning af tvättgodset förekommer, och därtill göres arbetet bättre och fortare medelst denna maskin. Därmed kan hvar och en öfvertyga sig genom att prova maskinen. Samma förtelar påstå ja de flesta tvättmaskinfabrikanter att deras fabrik besitter, men sunda förnuftet säger att slitning af tvättgodset måste förekomma då det göres mellan refflade plåtpulter etc. Hvarje metod är direkt gnidning af tvättgodset förekommer näst ättadkomma nöting och slitning.

The Gee Whizz Manufacturing Company
Winnipeg, Canada.

Godtemplarlogen LINDEN

nr 76 möter hvarje torsdag kl. 8 e.m. i Skandinaviska Missionarykyrkans lokal i Cordova St. East. Nya medlemmar äro hjärtligt välkomna.

Hj. Gustafson, L.D. 411 Harris St.

North Vancouver Hotel

NORTH VANCOUVER, B.C.

REKOMMENDERAS I LANDSMÄNNENS BENAGNA ATANKE

Speciella anordningar för gästerns hembefrädd. Segel- och roddbåtar, gasolinbåtar, jakt och fiske.

FÖRSTA KLASSENS BEKVÄMLIGHETER. MODERATA PRISER.

Carnegies porter ständigt på lager.

P. Larson, Egare

Svenskarnes hufvudkvarter i Vancouver är

Crown Hotel

CORDOVA STREET

Fina Möblerade Rum för Moderata Priser
Carnegies porter ständigt på lager.

John Decker, Egare

Central Business College
Skrift efter katalog för dag och afton klasser till
Central Business College
Winnipeg, Man.

Svensk Begravningsbyrå
och Balsamerare.
Telefon, Postad, 8647.
Kontor, 8542
EDGAR & SWANSON
398 Logan Ave.
Winnipeg

Damskrädderi
Vi utför alla damdräkter bättre och enklare Reparationer utföras även. Vi sälja kjolar och blusar.
Gör ett försök! Det lovar sig.
S. STACKAU
315 Logan Ave. Winnipeg

Telefonera 3102
för kvick tjänst i möbler, bagage- och paket-flyttning. Fotogen och gasolin levereras prompt till hemmet.
A. Stiller
Expressman,
305 Bushnell St., Winnipeg.

Malmö Boarding House
283 Stanley Street.
GOD MAT!
BILLIGT PRIS!

Scandia Hotel
JOHN ÖGREN,
307 Patrick Street,
Hörnet af Henry Ave.
Förstklassiga rum,
God board,
God betjäning,
Moderata priser,
Meal-tickets för \$3.50
Gör Oss Ett Besök!

THE RIVERVIEW HOTEL
ELMWOOD.
Utmärkt matservering och bästa gästern. Skandinavisk välkomna.
J. J. O'CONNELL, Egare.

DANS
Henry Ave. Cor. Main St.
Office Phone: Main 5798.
Elever måndagar, tisdagar, torsdagar, fredagar. Kom och lär er dansa.
SMITH DANCING ACADEMY.
Elever önskas. Alla de modäraste danserna få läras.

Occidental Hotel.
D. & N. RIPSTEIN & CO.
Förstklassiga rum och Finaaste Matservering
Skandinaviska Populära Hotel
Hörnet af Main St. och Logan Ave
Telefon 1688.

The Alberta Renovating House.
FARGA OCH RENGORA KLADER
"French Dry", rengöring och Ångrengöring. Fjädrar rengörda och krussade. Fruntimmersvaror en specialitet.
Gods hämtas och aflämnas.
verera.
660 Notre Dame Avenue,
Tel. Main 34-6 Winnipeg.

Begagnade symaskiner köpas, säljas eller tagas i uthyrt. Nålar, skyttlar, etc. för alla olika symaskiner.
CLYDEBANK
Symaskins repareringsverkstad.
D. C. Johnston, Egare
Reparering af symaskiner vår specialitet. Brutna delar omgjutas eller ersätts med nya.
TEL. 8624.
564 Notre Dame, Winnipeg.

BOYDS Bröd.
Bättre än någonsin. Vi använde bästa sortens mjöl och ha införd de nyaste förbättringar i vårt bageri. Som hälso-sann, ren och välsmakande. Föda här vårt bröd ingen konkurrens. Fråga efter det hos eder handlande, eller telefonera till oss så sända vi vår broddvagn.
BAGERI:
Cor. Spence St. and Portage
Phone. Main. 1030.

SYNOPSIS OF CANADIAN NORTHWEST LAND REGULATIONS.
Any person who is the sole head of a family, or any male over 18 years old, may homestead a quarter section of available Dominion land in Manitoba, Saskatchewan or Alberta. The applicant must appear in person at the district. Entry by proxy may be made at any agency on certain conditions, by father, mother, son, daughter, brother or sister of intending homesteader.
Duties. — Six months' residence upon and cultivation of the land in each of three years. A homesteader may live within one mile of his homestead on a farm of at least 80 acres solely owned and occupied by him or by his father, mother, son, daughter, brother or sister.
In certain districts a homesteader in good standing may pre-empt a quarter-section alongside his homestead. Price \$3.00 per acre. Duties. — Must reside six months in each of six years from date of homestead entry (including the time required to earn homestead patent) and cultivate fifty acres extra.
A homesteader who has exhausted his homestead right and cannot obtain a pre-emption may take a purchased homestead in certain districts. Price \$3.00 per acre. Duties. — Must reside six months in each of three years, cultivate fifty acres and erect a house worth \$300.00.
W. W. CORY,
Deputy of the Minister of the Interior.

Domination Express Money Order
UTLANDSKA POSTANVISNINGAR.
Betaltbara öfver hela världen.
Telegramremsor. Utlandsk pengars förmedling.
Hundratals agenter öfver hela Canada.

Tjocka, Svullna Körtlar
Ingen blåsa, intet bortkastat hår, ni kan be-gagna blästen för arbete.
Absorbine Jr., för männskor, \$1.00 per flaska. Kortlar finnar, blånader, sar, svulst, sårbräck, varrecoele, hydrocele, prostatitis, samt bortkastat hår.
Absorbine Jr., för männskor, \$1.00 per flaska. Kortlar finnar, blånader, sar, svulst, sårbräck, varrecoele, hydrocele, prostatitis, samt bortkastat hår.
Absorbine Jr., för männskor, \$1.00 per flaska. Kortlar finnar, blånader, sar, svulst, sårbräck, varrecoele, hydrocele, prostatitis, samt bortkastat hår.
W. F. YOUNG, P. D. F.
178 Temple St., Springfield, Mass.
Lyman's Limited, Canadian Agents, Montreal, samt hos Martin, Bole & Wynne Co., Winnipeg. The National Drug & Chem. Co., Win-sipeg och Calgary och Henderson Bros. Co., Ltd., Vancouver, B. C.

McNEIL McLEAN & GARLAND
Men's Head-dress Outfitters.
City Hall Square Winnipeg
Önska sina många vänner och kunder
Ett godt och lyckosamt nytt år.

Korrespondens
Under denna rubrik intagas skrifter från prenumeranter och vänner till tidningen. De meddelades och skickas, som här framställas, på ett för utvärdering ägnat sätt. Redaktionen förbehåller sig dock rätt för sådana skrift som kan lifva till allmänna intressen samt strida mot tryckfriheten, äfvens upprepnin-gar och osannolikheter. Skrift med bläck, samt redaktör på en sida af papper-ens bredd vid far vara af allt för stort format.

FRAN SMALANDSTOSEN.
Jag får väl ta te skripennan igen, ty af ren höflighet bör man svara på bref, och jag ser i Svenska Canada Tidningens nummer för den 22 Dec-ber att icke många av tre bref till mig. Med redaktörernas tillåtelse får jag betyga min stora glädje hvara det verkliga finnes smålandstugor i Cana-da. Detta är ju alltid ett framtids-hopp för vår svenska ungdom i Cana-da. Vi kunna ju få själva Småland hit och jag har just hört vi ha en plats som är namnet Småland här i landet, och dit borde vi alla smålan-dingar draga och bilda en koloni efter våra egna ideal. Jag får taeka "små-landspojkarne" för deras bref till och H, ehuru ingen adress gafs att leta till hvar dessa gudsgossar bo och by-ga. Varen inte rädda för att "Små-landstosen" ska komma och öfver-rumpa Er! Hon har det bra där hon är, hars sällskapet vore trefigrare. "Helsinglanderna" ska också ha tack för sitt artiga bref och att domna af hans resonemang tror jag säkert han skulle med litet "bearbetning" bli passabel för sällskap med oss lifva-de smålandstugor. Jag har mycket respekt för norrlänningar i alla fall, ty en gång jag fick komma in till den stora stan Winnipeg var jag med på en fest där de hade den likaste spel-man jag hört i mina dar. Han spela-de på ett efter smålänningar, ty vi to-ga första priset på alla ungdomsmark-nader i Norrland den tiden vi voro hemma i Sverige, och annu stå vi färgen lika godt.

Men jag vill säga eder att vi lidit Canada stort samvetsval öfver att vi länade våra spilla flecker der hem-ma. Tänk hvad de stackarne ska ha saknat oss! Och vi ha bittert fått ång-ra ut i ej tog dem med hit ut, ty här finns ingen svenska flecker forutom en smålandstido hvilken är den bästa svenska flecke som jag träffat här i Canada. Men till stor sorg för mig så har hon fastnat.
Skulle ni vara så fullkomlig som ofvannämnda flara, så särar ni mig genom det ni säger om att ni ej skall gifva Er. Jag ämnas tänka gifva mig så fort som jag finner en sm-nej nu här det två — jag menar så fort jag kan få en svensk flecke som är villig att förena sina öden med mina — om jag än skulle köpa som för 20 cents i veckan —
Vill härsd stå för denna gång med många kora hälsningar till små-landstosen från
Smålandstos.

SVAR TILL "SMALANDSTOS".
I.
Jag ser att "Smålandstos" anser att svenska ungdomen icke är så glad och lefnadsfrisk här som i Sverige. Det har vore sin orsak, ty man har taga sederna till man kommare. Det finns annars många glada gossar i denna trakt, både smålänningar och andra landsmän. Det är så med de flesta landsmän som komma hit till landet att de få sig ett homestead, och då ha de nog med det i tre års tid. Somliga sälja och somliga for-tätta att farma af hjärtans lust.
Men man kan väl någon jul resa hem till Sverige där de ha så roligt och taga igen det roliga som man har gått miste om här under tiden.
Redaktören, Svenska Canada-Tidningens personal, alla dess läsare och läsarinnor och speciellt alla Smålandstos-örnskas ett godt nytt år af en glad och hurrig
Dala-pojk.

II.
Wenn, Sask. den 19 Dec, 1909.
Herr Redaktör:
Saken var den, att jag suttit och läst hvar dag, Tidningar, böcker och allt eländigt som förekommer i tryck — det är ju allt en stackars "homesteu-der" har att fördriva tiden med.
Och så får jag tag i S. C. T. och får se att en Smålandstos har ordet. Det var verkligen uppriskande för en viking, som inte har sett en Nordens lärna på många år.
Men ack, jag öfverkast, som inte är smålänning — hoppas dock det finns nåt äfven för jantlänningar.
Hon har emellertid ett så dumma åsikter om snus och tobak. Hon säger sig hafva alldeles misslyckats i sina försök att trumfa lif i ett half dus-sin vikingar. Det var föga uppman-rande det.
Men hon kan ju prova ännu en gång kanske en dag skall hon lyckas, och vinna en viking, spånstyg och lång, Till hvarns barn hon får tryckas.

III.
Herr Redaktör:
"Jag ser i eder tidning att en "Små-landstos" har ordet. Jag är icke smålänning och då är det ju helt na-turligt om jag inte så kan gilla yt-trandet om smålandstugor, men en smålänning är här som är gift, så är väl inte stor glädje för vår lilla lös. Hon tycks för öfrigt ha godt om landsmän där hon vistas, däremot är vi att beklaga här, ty här finns inte en enda svensk janta. Jag för min del har varit här i landet i tre år men har ännu inte träffat någon svensk janta. Men kanske vår smålandstos vill göra oss en visitt till nyåret så vill vi oss förnösk se glada af.
W. P.

WESSINGTON, ALBERTA.
Red. af Canada-Tidningen.—
I år har C. P. R. bygt färdig järn-banan från Stettler östernt 35 mil till Beaver dam Creek, nära Battle River. De ha lagt slylar och skenor nu i nov-och dec. så banan är färdig till Gads-by. Stationernas namn är Botha, 9 mil från Stettler; sedan är det Gads-by, Hilker och-Castor. Sistnämnda plats är redan ganska stor efter äl-dern — till och med en tidning utgif-ves redan där.
Och så har Canadian Northern byggt en järnbanan från Camrose förbi Stettler till Calgary. Den är ej färdig ännu. Så att nästa år blir den nog färdig. Äfven talas det om andra nya järnbanor som skola byggas i alla vä-derstreck så att får vi dem alla blir väl mesta farmarna uppstykade i två delar af nya banor.
Grödan blif medelmåttigt här i na-

bolaget i år och af god kvalitet. Och priserna är ej heller att klaga öfver. Men så veta också stadsköpmännen att begära goda priser för de varor man behöfver af dem.
G. S.

EN ALLEGORI
I Daysland, Alta, den 15 dec, 1909. Abborre tjärn är ett finna, som man tittar på den söt utgifna kartan, inom Västerbottnens bank och stör i Sverige. Där bodde för några år sedan två sturska herrar nämligen Edward och Ville. Edward och Ville hade utstyf-va förfäder. Faderna till Edward voro och äro ännu kända för att vara det oförskämdaste krämrepaek som någon kände eller känner till. Då de ej med gods eller med lust kunde lura folk, så begagnades våld. Jo Jo men san, ännu i dag, om det gäller, så be-gär den släkten hemgång var den så behagar och det eländigaste är att de nu för tiden då de hafva begärt något storkap till lands eller till sjös så låta de alltid de godtrogna grannarna veta, att det är och kommer att blif-va till välsignelse och nytta för dem som de hafva plundrat.
Då jag nu gifvit en beskrifning an-gående släkten till Edward så är det detsamma som om jag gifvit en be-skrifning angående Villos släkt. Si de här gubbarna, Edward och Ville de äro släkt till släktningarna. Nu har jag kommit utaf träden genom att gifva en del utaf Edwards och Villos släktstegret. Jag tänkte endast ta en episod ur Edwards och Villos lif.

Edward och Ville äro båda två jord-brukare, fiskare och diplomater. De lefde som sagt för ut af Abborre-tjärn. Edward på vestra stranden och Ville på den östra. Nu så hände det en gång, att de trefvo på och fiskad-på Abborre-tjärn båda två under sam-ma tid. De begagnade drigrum, men hur det nu var och hur det krånglade så trefvofveras garn ihop, och ställde till dumheter, och när släktningarna skulle gräja ut näten, för att komma flott ifrån hvarandra så låt Ville und-falla sig själva hårda ord. Då han blif frusen om händerna, så sa han: "Om du Edward hulle lus något så när hemma och på egen matta så skulle aldrig sådant här krangel kom-na ifråga."
Om nu Ville vetat hvilka öfverträt-ter som skulle följa hans ord så hade han nog hållit hvisssan.
Edward blif arg som en bälgoting och sa: "Ingen rådder här, håll dig till själf hemma och på mattan eller ska" här vaukas sinkadus så att det försälar."
"Om du ej vore i din egen båt och så långt ifrån maj," sa Ville, "så du är säker på att jag ej kan nå dig, så vore du ej så storsjutig och kavaj som du är."
"När som helst är jag redo öfver-att möta dig din skralle", sa Ed-ward.
"Skralle som skralle", sa Ville, "men si en schraktraule schakal de är jag inte som du."
"Och så är det bäst Ville, att du nu pålar dig två till ditt uschla näste eller så skall jag sänka dig och din ruttina ökostök till båt", och med detsamma så låt Edward lös sin sänks-tena när sätrosorna som lägo i sin båt och sjungade den emot Ville och det hände sig ej bättre än att stena-träffade Villos båt på utsidan i vat-tenlinjen och slog ett hål.
Ville begynte nu äfven att riva lös sänkskenar ur sin näst och kasta dem emot Edward, och så stredo släktin-garna så länge de hade några sänks-tenar i sina båtar. Nu först såg Ville att han höll på att sjunka och att Edward nästan skjutit honom i sank. Då skrek han till Edward:
"Vänta du, ditt nejongon, då vi mötas igen." Och så grep han årona och rodde utaf alla livets krafter mot hemmet.
Nu detta sjöslag på Abborre-tjärn omkallades lika mycket på sin tid som sjöslaget vid Trafalgar.
Men se nu efter bataljen vid Abborre-tjärn begynner släktningarna storkastid. De begynte att beväpnas sig. Det första Ville tog sig till så drog han sig sin båt i båtshuset för att reparera de skador han erhållit under bataljen, och under tiden fundade han förgrymmad på hur han skulle ordna med sin båt.
Slutligen fick han en god idé — han skulle all försäkra sig och sin båt så att Edward ej skulle kunna göra honom någon skada. Han skulle köpa järnplåt och besla sin båt och själf skulle han alltid bära på sig slängkulen som han fick utaf äldsta sonen som är sjo-man då han var hem-ma i fjöl. Så nu skulle all Edward få akta sig. (Slängkulen anses utaf häns-ningslösoson. Messingslösoson har sina fördelar förstås. Se man kan taga sig en mullbänk först och sen kan man ge sig in i leken. Sedan man kommit ur leken kan man öppna dosan och där finner man kam och spegel och är i tillfälle att putsa upp sig litet).
Ville köpte järnplåt för de pennin-gar han skulle hafva köpt schallett och förklarestyg till gumman samt skor åt ungarna.
Gumman och barnen knotade nog, men Ville, som ni vet, är diplomat. Han gormade och ljög som en häst för gumman och barnen.
Då nu Edward hörde hvad Ville rustade med blif han högeligen förfä-rad och fick mycket brådotom. Han reste genast till stan och köpte järn-plåt för sin båt samt för sig själf en Eskiltknäknif med messingsflida. Nu, tänkte han, skall nog Ville få lof att hålla sig på afstånd. Men se, när Ville fick reda på att Edward hade Eskiltknäknif, så ansåg han sig ej säker. Han trodde sig tvungen göra något för sin säkerhet om han ej kunde gö-

ra bättre skulle han också köpa en Eskiltana knif. Ville reste till stan för att se hvad han kunde göra, och han hade lyckat med sig. I stan trafte-de han en amerikane som kom di-rekt ifrån Texas. Texas-vännen gaf Ville det rådet att köpa sig en pistol samt en låda skarpladdade patroner hvilket Ville genast gjorde. Han skulle hafva köpt en sack mjöl, ty gum-man och barnen svält, det fanns ej en nyssa mjöl i hemmet. Då Ville kom hem, frågade gumman efter mjölet, men Villos diplomat stod till tjänst. Det fanns ej mjöl i staden, sade han. Och pistolen hade han fått på en rea-lisation så rysligt billigt.
Ja, för den som ej redan förstått så vill jag nämna, att ofvannämnda åskådliggör hur storkasterna bråks-sinsemellan och kappstrita. O med två enskilda personerna, Ville och Edward, tyker naturligtvis allt klokt folk att de va stormarna som buro sig åt på det viset. Men hvad tycker ni om storkasterna? Dessas regeringar må väl vara visa och förståndiga, eller hvad?

Många lida af konstant hosta som svit af influensan. Då detta kan botas med "Chamberlain's Cough Remedy", borde ni taga bugt på den i tid innan den blir alltför besvärlig. Säljes af de flesta handlande.
HOFLIGHET.
Hfals alltid höfligt och vänligt på underordnade, tjänare, fattiga och barn. Detta är en sak som förbises af allt för många människor och som är vida betydelsefullare än man tror, både för det dagliga lifvets lugn och trefnad och — samhället.
Man talar om ett vackert kvinnole-ende, en behagfull hällning på en kvinna, att de vunnit segrar på lifvets stora slagfält, och i smått gäller det-samma i det dagliga lifvet. Inga människa — äfven den minsta och ringaste — tycker om att blifva förbi-sedd; det alstrar missnöje och bitter-het, och detta öfvergår så småningom till hat — det klasshat, som i sin följd är så olycksbringande.
Ett leende, en hälsning, framkallad af verklig välvilja och deltagande, gör mer att undanröjda störetsonerna på allfarsvägen än mycket annat. Ett vänligt "god morgon" banar väg för solskenet, så att dagens arbete icke blir så tungt — en vördnadsfull häls-ning gläder de gamla, artig eller blott höflig sådan tillfredställer vänner, beundrare och bekanta.
Hvartör icke försöka att genom iakttagande af en sådan småsak bi-draga till sin egen och andras nytta och trefnad.
Tänk på detta. Det lovar sig.

Man kan med godt samvete rekom-mendera Coles Conghalsam som en af de bästa hostmedicinerna. Det inne-håller idel välgörande och inga skad-liga beståndsdelar. Den medför snar-bot för hosta, 50c pr flaska.
The Palford Drug Co., 560 Main St., Winnipeg.

Man kan med godt samvete rekom-mendera Coles Conghalsam som en af de bästa hostmedicinerna. Det inne-håller idel välgörande och inga skad-liga beståndsdelar. Den medför snar-bot för hosta, 50c pr flaska.
The Palford Drug Co., 560 Main St., Winnipeg.

Man kan med godt samvete rekom-mendera Coles Conghalsam som en af de bästa hostmedicinerna. Det inne-håller idel välgörande och inga skad-liga beståndsdelar. Den medför snar-bot för hosta, 50c pr flaska.
The Palford Drug Co., 560 Main St., Winnipeg.

Man kan med godt samvete rekom-mendera Coles Conghalsam som en af de bästa hostmedicinerna. Det inne-håller idel välgörande och inga skad-liga beståndsdelar. Den medför snar-bot för hosta, 50c pr flaska.
The Palford Drug Co., 560 Main St., Winnipeg.

Man kan med godt samvete rekom-mendera Coles Conghalsam som en af de bästa hostmedicinerna. Det inne-håller idel välgörande och inga skad-liga beståndsdelar. Den medför snar-bot för hosta, 50c pr flaska.
The Palford Drug Co., 560 Main St., Winnipeg.

Man kan med godt samvete rekom-mendera Coles Conghalsam som en af de bästa hostmedicinerna. Det inne-håller idel välgörande och inga skad-liga beståndsdelar. Den medför snar-bot för hosta, 50c pr flaska.
The Palford Drug Co., 560 Main St., Winnipeg.

Man kan med godt samvete rekom-mendera Coles Conghalsam som en af de bästa hostmedicinerna. Det inne-håller idel välgörande och inga skad-liga beståndsdelar. Den medför snar-bot för hosta, 50c pr flaska.
The Palford Drug Co., 560 Main St., Winnipeg.

Man kan med godt samvete rekom-mendera Coles Conghalsam som en af de bästa hostmedicinerna. Det inne-håller idel välgörande och inga skad-liga beståndsdelar. Den medför snar-bot för hosta, 50c pr flaska.
The Palford Drug Co., 560 Main St., Winnipeg.

KEEP YOUR FURS HIDES
TO
McMILLAN FUR & WOOL CO.
220 KING STREET
WINNIPEG - MANITOBA
WRITE FOR BROCHURE
TRAFFICKS GARD, TRAIT DE THOSE WHO SHIP TO US

Wetaskiwin, Alberta
J. P. Johnson,
Örteståndare för denna tidnings af-delning i Wetaskiwin och omkring-liggande trakter, mottagar prenu-meration och inbetaltningar, annon-ser och meddelanden.

Kyrkomeddelanden
SV. LUTH. BETILKHEMSKYR-KAN
På Pearce Street.
Gudstjänster på svenska såsom regel hvar annan Söndag, kl. 11 i. m. och kl. 8 e. m.; Söndagsskola hvarje Söndag kl. 4 e. m.
Andra möten enligt särskild på-lysning.
Alla skänd. alltid välkomna.
J. J. FROEHN, Missionär,
AXEL E. ERICKSON,
Asst. Missionär.

SKAND. BAPTIST EBENEZER KYRKAN.
På Östsidan.
Predikan hvarje söndag afton kl. 7.45; Söndags skola kl. 11 i. m. Bönemöte hvarje torsdags afton kl. 7.45; Ungdomskol. andra och fjärde tisdagen i månaden, kl. 8.
Alla skandinav. äro alltid välkomna.
W. RITZEN, Pastor,
Bostad straxt intill kyrkan.

W. H. Odell, B. A.
SAKFORARE, ETC.
Privata model till utlåning på farm-egendomar etc.
Kontor öfver Star Store, Wetaskiwin, Alta.

Dr. T. B. Stevenson
LAKARE OCH KIRURG.
Pearce Street.
Midt emot Imperial Bank.
Tel. 124. Wetaskiwin, Alta.

Angbåts-biljetter
Öfverfört till och från Sve-rige till mycket låg taxa.
Farmland till salu. Skrif på svenska.
D. B. NIBLOCK
111 8th Av. CALGARY, ALTA

Imperial Bank of Canada
HUFVUDKONTOR: TORONTO.
Auktoriseradt kapital .. \$10,000,000
Inbetaldt kapital .. \$15,000,000
Reserv .. 5,000,000
D. R. WILKIE, President Hon. R. JAFFRAY, Vice President
Filialet i hela Canada.
AGENTER I STORBRIITANIEN OCH FÖRENTA STATERNA.
Konto öppnas för bolag, municipalmyndigheter, köpmän, farm-are och privatmän.
Växlar och penning orders utfärdas, betalbara i alla delar af världen.
Intresse gifves på depositioner till gängse räntetid från be-positionens datum.
H. W. WRIGHT. WETASKIWIN - FILIALEN.

ENMANS BOKHANDEL
Den äldsta och största bokhandeln i staden. Julliteratur inkommer dagligen.
Ofta billigast. — Alltid bäst. Chas. D. Enman. ALBERTA.
WETASKIWIN.

Trävaror! Trävaror!
Partilager af trävaror och byggnadsmaterial. Bräder, ribbor, tegel, cement, kalk och murbruk.
WETASKIWIN, C. R. Woodroffe, Direktör.
REVELSTOKE SAWMILL CO., ALBERTA.
REVELSTOKE SAWMILL CO., ALBERTA.

Glöm ej den gamla pålitliga firman
J. P. JOHNSON & CO.
vilkänd skandinavisk Real Estate, Assurances och Finans Agentur.
Agenter för Atlantiska ångbåtslinjer.
Uppodladt och ooppodladt farmland i central Alberta till salu.
Inkassering af hyror och rän tur. Lån på stadsgenömd och farm-land förmedlas mot lägsta procent. Skrif till oss för vidare upp-lysningar.
J. P. JOHNSON & COMPANY
Rosehroll Bldg., Railway St. W. Wetaskiwin, Alta.

SVARTA HANDEN

ROMAN AF C. P. RIDDERSTAD.

(Forts. fr. föreg. nr.)
— Du har rätt. Jag erkänner mig besegrad, men det är icke af dig, utan af dessa mästerstycken. Ankarparre har en storstad smak, och han använder sin oberoende ställning och sin rikedom bättre än vi andra, då han synes lefva för att göra sin adlare människas lycklig. Men tyst — han kommer.

Anton Ankarparre utträdde från de inre rummen i detta ögonblick. Han var en man af omkring fem och trettio år med ett manligt utseende. En frisk hälsa strålade vid hans ögon, och hans hår var svart och glänsande. Han var välklädd, och hans blick var som en blick som jag, skulle ha gjort samma. Det var en blick, som med glansen af en stjärna strålade ned i mitt hjärta. Och när jag återgaf henne sin slöja, med hvilket ungdomligt och mildt behag, med hvilken kvinnlig ömsjörhet tackade hon mig icke. Jag har aldrig känt mig lyckligare. Hon faste slöjan vid sin bröst. Jag hade nu tid att betrakta henne. Du kan icke tro, hvad hon var skön. Ur de mörka ögonen lyste en eld, som skulle kunna förtaga den största kvinnohatens hjärta; och ändå var denna eld icke häftig, icke flammmande, utan välgörande, uppriskande, liksom en värmorgens första glöd. Ah, om hon betraktat mig länge på det sättet, tror jag jag blifvit galen.

Ankarparre hade med begärlighet lyssnat till vännernas tal. Emellanåt smög sig ett osäkert spår af förvirring öfver hans ansikte. — Hade hon hög, ädel panna? frågade han slutligen med otålig deltagande.

— Hög panna? Vid Gud jag därpå kan svara dig! jag såg ej något annat än ögonen; dessa tilldrog sig så utsläppta min uppmärksamhet, att jag knappt nog vet — du må skratta däråt, om du vill — hurvida hon egde något mer än ögon.

Vännerna logo. — Som jag ej hade de obotfärdiga förhinder och icke blifvit träffad af en sådan där himlablick, yttrade Gustaf, så kan jag på min behag utgöra, att hon egde, pro primo, en sådan panna, som du beskriver, och pro secundo, haka, läppar, kinder, nasa, med mera sådant, och det ändå af utmärktaste beskaffenhet. Sant är i alla fall, att det framför allt var harmonien i det hela och det själfvilligt kvindligt intagande uttrycket, som egentligen fängslade blickten.

— Säg ni, frågade Anton vidare, men han tystnade igen och tycktes vara osäker till sig själf. — Känner du henne? För tusan, medgif då att hon är tusen gånger vackrare än din Diana.

— Var hon svartklädd? sporde Anton åter, utan att gifva akt på Gustafs anmärkning. — Det var hon, svarade Fritz.

— Hade hon en signering på fingret? — Det märkte jag ej — men du har således... — Ni såg icke det? — Hon hade handskarna på sig hela tiden.

— Vänta litet, inföll Gustaf, hon tog verkligen en gång af sig ena handsken, och då lyfte hon handen åt min sida. Ja, ja, hon hade verkligen en signering — jag tror till och med att den satt... — På hifvingret, anmärkte Anton, på högra hifvingret? — Det gjorde den.

— Baretten var svart. — Ganska riktigt. — Och plymerna? — Röda och blå. — Det är hon! — Alltså känner du henne, anmärkte Fritz, — hvem är hon då? — I känner henne då icke? — Nej.

— Presenterade ni er ej för henne? — Hon nämnde icke sitt namn. — Hur länge följde ni henne? Hvar tog hon vägen? — Du skall få höra. Under ett lifligt och behagligt samtal styrde hon sin häst längsåt Bruusvikens, förbi Djurgårdsbrunn och till Ladugårdsgården. Vi följde henne. Det föll mig till och med icke in att lämna henne. Jag hoppades att vi skulle få ledsaga henne hem, och uppgerde redan planerna på ett förestäldt för hennes anhöriga. På ett fint sätt börde jag mig till och med för, i hvilka familjer hon umgicks, utan att likväl bli klok därpå. Hon syntes vara så obehämt med allt, och ändå bekant djärmt. Det föreföll mig nästan, som om hon icke personligen skulle känna någonting, men läst mycket om allt i böcker. Då vi lagt ett stycke af Ladugårdsgården bakom oss, höll hon helt hastigt i sin häst.

— Förslåten, mina herrar, yttrade hon, här skilja sig våra vägar. — Vi såg helt förundrade på henne och hvarandra. Att skiljas midt på den stora, öde slätten? Visste hon väl om, hvart våra vägar kunde gå? — Att bli afskedad midt på Ladugårdsgården, anmärkte jag också, är att bli afskedad på grått papper. Ni kan icke vara så grym.

— Gåsta har rätt! Jag lyckades gripa slöjan, men säkert är, att jag icke kan tillräkna mig någon förtjänst däraf, ty hvilken som helst, som under enahanda förhållande fått en så-

dan blick som jag, skulle ha gjort det samma. Det var en blick, som med glansen af en stjärna strålade ned i mitt hjärta. Och när jag återgaf henne sin slöja, med hvilket ungdomligt och mildt behag, med hvilken kvinnlig ömsjörhet tackade hon mig icke. Jag har aldrig känt mig lyckligare. Hon faste slöjan vid sin bröst. Jag hade nu tid att betrakta henne. Du kan icke tro, hvad hon var skön. Ur de mörka ögonen lyste en eld, som skulle kunna förtaga den största kvinnohatens hjärta; och ändå var denna eld icke häftig, icke flammmande, utan välgörande, uppriskande, liksom en värmorgens första glöd. Ah, om hon betraktat mig länge på det sättet, tror jag jag blifvit galen.

Ankarparre hade med begärlighet lyssnat till vännernas tal. Emellanåt smög sig ett osäkert spår af förvirring öfver hans ansikte. — Hade hon hög, ädel panna? frågade han slutligen med otålig deltagande.

— Hög panna? Vid Gud jag därpå kan svara dig! jag såg ej något annat än ögonen; dessa tilldrog sig så utsläppta min uppmärksamhet, att jag knappt nog vet — du må skratta däråt, om du vill — hurvida hon egde något mer än ögon.

Vännerna logo. — Som jag ej hade de obotfärdiga förhinder och icke blifvit träffad af en sådan där himlablick, yttrade Gustaf, så kan jag på min behag utgöra, att hon egde, pro primo, en sådan panna, som du beskriver, och pro secundo, haka, läppar, kinder, nasa, med mera sådant, och det ändå af utmärktaste beskaffenhet. Sant är i alla fall, att det framför allt var harmonien i det hela och det själfvilligt kvindligt intagande uttrycket, som egentligen fängslade blickten.

— Säg ni, frågade Anton vidare, men han tystnade igen och tycktes vara osäker till sig själf. — Känner du henne? För tusan, medgif då att hon är tusen gånger vackrare än din Diana.

— Var hon svartklädd? sporde Anton åter, utan att gifva akt på Gustafs anmärkning. — Det var hon, svarade Fritz.

— Hade hon en signering på fingret? — Det märkte jag ej — men du har således... — Ni såg icke det? — Hon hade handskarna på sig hela tiden.

— Vänta litet, inföll Gustaf, hon tog verkligen en gång af sig ena handsken, och då lyfte hon handen åt min sida. Ja, ja, hon hade verkligen en signering — jag tror till och med att den satt... — På hifvingret, anmärkte Anton, på högra hifvingret? — Det gjorde den.

— Baretten var svart. — Ganska riktigt. — Och plymerna? — Röda och blå. — Det är hon! — Alltså känner du henne, anmärkte Fritz, — hvem är hon då? — I känner henne då icke? — Nej.

— Presenterade ni er ej för henne? — Hon nämnde icke sitt namn. — Hur länge följde ni henne? Hvar tog hon vägen? — Du skall få höra. Under ett lifligt och behagligt samtal styrde hon sin häst längsåt Bruusvikens, förbi Djurgårdsbrunn och till Ladugårdsgården. Vi följde henne. Det föll mig till och med icke in att lämna henne. Jag hoppades att vi skulle få ledsaga henne hem, och uppgerde redan planerna på ett förestäldt för hennes anhöriga. På ett fint sätt börde jag mig till och med för, i hvilka familjer hon umgicks, utan att likväl bli klok därpå. Hon syntes vara så obehämt med allt, och ändå bekant djärmt. Det föreföll mig nästan, som om hon icke personligen skulle känna någonting, men läst mycket om allt i böcker. Då vi lagt ett stycke af Ladugårdsgården bakom oss, höll hon helt hastigt i sin häst.

— Förslåten, mina herrar, yttrade hon, här skilja sig våra vägar. — Vi såg helt förundrade på henne och hvarandra. Att skiljas midt på den stora, öde slätten? Visste hon väl om, hvart våra vägar kunde gå? — Att bli afskedad midt på Ladugårdsgården, anmärkte jag också, är att bli afskedad på grått papper. Ni kan icke vara så grym.

— Gåsta har rätt! Jag lyckades gripa slöjan, men säkert är, att jag icke kan tillräkna mig någon förtjänst däraf, ty hvilken som helst, som under enahanda förhållande fått en så-

dan blick som jag, skulle ha gjort det samma. Det var en blick, som med glansen af en stjärna strålade ned i mitt hjärta. Och när jag återgaf henne sin slöja, med hvilket ungdomligt och mildt behag, med hvilken kvinnlig ömsjörhet tackade hon mig icke. Jag har aldrig känt mig lyckligare. Hon faste slöjan vid sin bröst. Jag hade nu tid att betrakta henne. Du kan icke tro, hvad hon var skön. Ur de mörka ögonen lyste en eld, som skulle kunna förtaga den största kvinnohatens hjärta; och ändå var denna eld icke häftig, icke flammmande, utan välgörande, uppriskande, liksom en värmorgens första glöd. Ah, om hon betraktat mig länge på det sättet, tror jag jag blifvit galen.

Ankarparre hade med begärlighet lyssnat till vännernas tal. Emellanåt smög sig ett osäkert spår af förvirring öfver hans ansikte. — Hade hon hög, ädel panna? frågade han slutligen med otålig deltagande.

— Hög panna? Vid Gud jag därpå kan svara dig! jag såg ej något annat än ögonen; dessa tilldrog sig så utsläppta min uppmärksamhet, att jag knappt nog vet — du må skratta däråt, om du vill — hurvida hon egde något mer än ögon.

Vännerna logo. — Som jag ej hade de obotfärdiga förhinder och icke blifvit träffad af en sådan där himlablick, yttrade Gustaf, så kan jag på min behag utgöra, att hon egde, pro primo, en sådan panna, som du beskriver, och pro secundo, haka, läppar, kinder, nasa, med mera sådant, och det ändå af utmärktaste beskaffenhet. Sant är i alla fall, att det framför allt var harmonien i det hela och det själfvilligt kvindligt intagande uttrycket, som egentligen fängslade blickten.

— Säg ni, frågade Anton vidare, men han tystnade igen och tycktes vara osäker till sig själf. — Känner du henne? För tusan, medgif då att hon är tusen gånger vackrare än din Diana.

— Var hon svartklädd? sporde Anton åter, utan att gifva akt på Gustafs anmärkning. — Det var hon, svarade Fritz.

— Hade hon en signering på fingret? — Det märkte jag ej — men du har således... — Ni såg icke det? — Hon hade handskarna på sig hela tiden.

— Vänta litet, inföll Gustaf, hon tog verkligen en gång af sig ena handsken, och då lyfte hon handen åt min sida. Ja, ja, hon hade verkligen en signering — jag tror till och med att den satt... — På hifvingret, anmärkte Anton, på högra hifvingret? — Det gjorde den.

— Baretten var svart. — Ganska riktigt. — Och plymerna? — Röda och blå. — Det är hon! — Alltså känner du henne, anmärkte Fritz, — hvem är hon då? — I känner henne då icke? — Nej.

— Presenterade ni er ej för henne? — Hon nämnde icke sitt namn. — Hur länge följde ni henne? Hvar tog hon vägen? — Du skall få höra. Under ett lifligt och behagligt samtal styrde hon sin häst längsåt Bruusvikens, förbi Djurgårdsbrunn och till Ladugårdsgården. Vi följde henne. Det föll mig till och med icke in att lämna henne. Jag hoppades att vi skulle få ledsaga henne hem, och uppgerde redan planerna på ett förestäldt för hennes anhöriga. På ett fint sätt börde jag mig till och med för, i hvilka familjer hon umgicks, utan att likväl bli klok därpå. Hon syntes vara så obehämt med allt, och ändå bekant djärmt. Det föreföll mig nästan, som om hon icke personligen skulle känna någonting, men läst mycket om allt i böcker. Då vi lagt ett stycke af Ladugårdsgården bakom oss, höll hon helt hastigt i sin häst.

— Förslåten, mina herrar, yttrade hon, här skilja sig våra vägar. — Vi såg helt förundrade på henne och hvarandra. Att skiljas midt på den stora, öde slätten? Visste hon väl om, hvart våra vägar kunde gå? — Att bli afskedad midt på Ladugårdsgården, anmärkte jag också, är att bli afskedad på grått papper. Ni kan icke vara så grym.

— Gåsta har rätt! Jag lyckades gripa slöjan, men säkert är, att jag icke kan tillräkna mig någon förtjänst däraf, ty hvilken som helst, som under enahanda förhållande fått en så-

dan blick som jag, skulle ha gjort det samma. Det var en blick, som med glansen af en stjärna strålade ned i mitt hjärta. Och när jag återgaf henne sin slöja, med hvilket ungdomligt och mildt behag, med hvilken kvinnlig ömsjörhet tackade hon mig icke. Jag har aldrig känt mig lyckligare. Hon faste slöjan vid sin bröst. Jag hade nu tid att betrakta henne. Du kan icke tro, hvad hon var skön. Ur de mörka ögonen lyste en eld, som skulle kunna förtaga den största kvinnohatens hjärta; och ändå var denna eld icke häftig, icke flammmande, utan välgörande, uppriskande, liksom en värmorgens första glöd. Ah, om hon betraktat mig länge på det sättet, tror jag jag blifvit galen.

Ankarparre hade med begärlighet lyssnat till vännernas tal. Emellanåt smög sig ett osäkert spår af förvirring öfver hans ansikte. — Hade hon hög, ädel panna? frågade han slutligen med otålig deltagande.

— Hög panna? Vid Gud jag därpå kan svara dig! jag såg ej något annat än ögonen; dessa tilldrog sig så utsläppta min uppmärksamhet, att jag knappt nog vet — du må skratta däråt, om du vill — hurvida hon egde något mer än ögon.

Vännerna logo. — Som jag ej hade de obotfärdiga förhinder och icke blifvit träffad af en sådan där himlablick, yttrade Gustaf, så kan jag på min behag utgöra, att hon egde, pro primo, en sådan panna, som du beskriver, och pro secundo, haka, läppar, kinder, nasa, med mera sådant, och det ändå af utmärktaste beskaffenhet. Sant är i alla fall, att det framför allt var harmonien i det hela och det själfvilligt kvindligt intagande uttrycket, som egentligen fängslade blickten.

— Säg ni, frågade Anton vidare, men han tystnade igen och tycktes vara osäker till sig själf. — Känner du henne? För tusan, medgif då att hon är tusen gånger vackrare än din Diana.

— Var hon svartklädd? sporde Anton åter, utan att gifva akt på Gustafs anmärkning. — Det var hon, svarade Fritz.

— Hade hon en signering på fingret? — Det märkte jag ej — men du har således... — Ni såg icke det? — Hon hade handskarna på sig hela tiden.

— Vänta litet, inföll Gustaf, hon tog verkligen en gång af sig ena handsken, och då lyfte hon handen åt min sida. Ja, ja, hon hade verkligen en signering — jag tror till och med att den satt... — På hifvingret, anmärkte Anton, på högra hifvingret? — Det gjorde den.

— Baretten var svart. — Ganska riktigt. — Och plymerna? — Röda och blå. — Det är hon! — Alltså känner du henne, anmärkte Fritz, — hvem är hon då? — I känner henne då icke? — Nej.

— Presenterade ni er ej för henne? — Hon nämnde icke sitt namn. — Hur länge följde ni henne? Hvar tog hon vägen? — Du skall få höra. Under ett lifligt och behagligt samtal styrde hon sin häst längsåt Bruusvikens, förbi Djurgårdsbrunn och till Ladugårdsgården. Vi följde henne. Det föll mig till och med icke in att lämna henne. Jag hoppades att vi skulle få ledsaga henne hem, och uppgerde redan planerna på ett förestäldt för hennes anhöriga. På ett fint sätt börde jag mig till och med för, i hvilka familjer hon umgicks, utan att likväl bli klok därpå. Hon syntes vara så obehämt med allt, och ändå bekant djärmt. Det föreföll mig nästan, som om hon icke personligen skulle känna någonting, men läst mycket om allt i böcker. Då vi lagt ett stycke af Ladugårdsgården bakom oss, höll hon helt hastigt i sin häst.

— Förslåten, mina herrar, yttrade hon, här skilja sig våra vägar. — Vi såg helt förundrade på henne och hvarandra. Att skiljas midt på den stora, öde slätten? Visste hon väl om, hvart våra vägar kunde gå? — Att bli afskedad midt på Ladugårdsgården, anmärkte jag också, är att bli afskedad på grått papper. Ni kan icke vara så grym.

— Gåsta har rätt! Jag lyckades gripa slöjan, men säkert är, att jag icke kan tillräkna mig någon förtjänst däraf, ty hvilken som helst, som under enahanda förhållande fått en så-

dan blick som jag, skulle ha gjort det samma. Det var en blick, som med glansen af en stjärna strålade ned i mitt hjärta. Och när jag återgaf henne sin slöja, med hvilket ungdomligt och mildt behag, med hvilken kvinnlig ömsjörhet tackade hon mig icke. Jag har aldrig känt mig lyckligare. Hon faste slöjan vid sin bröst. Jag hade nu tid att betrakta henne. Du kan icke tro, hvad hon var skön. Ur de mörka ögonen lyste en eld, som skulle kunna förtaga den största kvinnohatens hjärta; och ändå var denna eld icke häftig, icke flammmande, utan välgörande, uppriskande, liksom en värmorgens första glöd. Ah, om hon betraktat mig länge på det sättet, tror jag jag blifvit galen.

Ankarparre hade med begärlighet lyssnat till vännernas tal. Emellanåt smög sig ett osäkert spår af förvirring öfver hans ansikte. — Hade hon hög, ädel panna? frågade han slutligen med otålig deltagande.

— Hög panna? Vid Gud jag därpå kan svara dig! jag såg ej något annat än ögonen; dessa tilldrog sig så utsläppta min uppmärksamhet, att jag knappt nog vet — du må skratta däråt, om du vill — hurvida hon egde något mer än ögon.

Vännerna logo. — Som jag ej hade de obotfärdiga förhinder och icke blifvit träffad af en sådan där himlablick, yttrade Gustaf, så kan jag på min behag utgöra, att hon egde, pro primo, en sådan panna, som du beskriver, och pro secundo, haka, läppar, kinder, nasa, med mera sådant, och det ändå af utmärktaste beskaffenhet. Sant är i alla fall, att det framför allt var harmonien i det hela och det själfvilligt kvindligt intagande uttrycket, som egentligen fängslade blickten.

— Säg ni, frågade Anton vidare, men han tystnade igen och tycktes vara osäker till sig själf. — Känner du henne? För tusan, medgif då att hon är tusen gånger vackrare än din Diana.

— Var hon svartklädd? sporde Anton åter, utan att gifva akt på Gustafs anmärkning. — Det var hon, svarade Fritz.

— Hade hon en signering på fingret? — Det märkte jag ej — men du har således... — Ni såg icke det? — Hon hade handskarna på sig hela tiden.

— Vänta litet, inföll Gustaf, hon tog verkligen en gång af sig ena handsken, och då lyfte hon handen åt min sida. Ja, ja, hon hade verkligen en signering — jag tror till och med att den satt... — På hifvingret, anmärkte Anton, på högra hifvingret? — Det gjorde den.

— Baretten var svart. — Ganska riktigt. — Och plymerna? — Röda och blå. — Det är hon! — Alltså känner du henne, anmärkte Fritz, — hvem är hon då? — I känner henne då icke? — Nej.

— Presenterade ni er ej för henne? — Hon nämnde icke sitt namn. — Hur länge följde ni henne? Hvar tog hon vägen? — Du skall få höra. Under ett lifligt och behagligt samtal styrde hon sin häst längsåt Bruusvikens, förbi Djurgårdsbrunn och till Ladugårdsgården. Vi följde henne. Det föll mig till och med icke in att lämna henne. Jag hoppades att vi skulle få ledsaga henne hem, och uppgerde redan planerna på ett förestäldt för hennes anhöriga. På ett fint sätt börde jag mig till och med för, i hvilka familjer hon umgicks, utan att likväl bli klok därpå. Hon syntes vara så obehämt med allt, och ändå bekant djärmt. Det föreföll mig nästan, som om hon icke personligen skulle känna någonting, men läst mycket om allt i böcker. Då vi lagt ett stycke af Ladugårdsgården bakom oss, höll hon helt hastigt i sin häst.

— Förslåten, mina herrar, yttrade hon, här skilja sig våra vägar. — Vi såg helt förundrade på henne och hvarandra. Att skiljas midt på den stora, öde slätten? Visste hon väl om, hvart våra vägar kunde gå? — Att bli afskedad midt på Ladugårdsgården, anmärkte jag också, är att bli afskedad på grått papper. Ni kan icke vara så grym.

— Gåsta har rätt! Jag lyckades gripa slöjan, men säkert är, att jag icke kan tillräkna mig någon förtjänst däraf, ty hvilken som helst, som under enahanda förhållande fått en så-

dan blick som jag, skulle ha gjort det samma. Det var en blick, som med glansen af en stjärna strålade ned i mitt hjärta. Och när jag återgaf henne sin slöja, med hvilket ungdomligt och mildt behag, med hvilken kvinnlig ömsjörhet tackade hon mig icke. Jag har aldrig känt mig lyckligare. Hon faste slöjan vid sin bröst. Jag hade nu tid att betrakta henne. Du kan icke tro, hvad hon var skön. Ur de mörka ögonen lyste en eld, som skulle kunna förtaga den största kvinnohatens hjärta; och ändå var denna eld icke häftig, icke flammmande, utan välgörande, uppriskande, liksom en värmorgens första glöd. Ah, om hon betraktat mig länge på det sättet, tror jag jag blifvit galen.

Ankarparre hade med begärlighet lyssnat till vännernas tal. Emellanåt smög sig ett osäkert spår af förvirring öfver hans ansikte. — Hade hon hög, ädel panna? frågade han slutligen med otålig deltagande.

— Hög panna? Vid Gud jag därpå kan svara dig! jag såg ej något annat än ögonen; dessa tilldrog sig så utsläppta min uppmärksamhet, att jag knappt nog vet — du må skratta däråt, om du vill — hurvida hon egde något mer än ögon.

Vännerna logo. — Som jag ej hade de obotfärdiga förhinder och icke blifvit träffad af en sådan där himlablick, yttrade Gustaf, så kan jag på min behag utgöra, att hon egde, pro primo, en sådan panna, som du beskriver, och pro secundo, haka, läppar, kinder, nasa, med mera sådant, och det ändå af utmärktaste beskaffenhet. Sant är i alla fall, att det framför allt var harmonien i det hela och det själfvilligt kvindligt intagande uttrycket, som egentligen fängslade blickten.

— Säg ni, frågade Anton vidare, men han tystnade igen och tycktes vara osäker till sig själf. — Känner du henne? För tusan, medgif då att hon är tusen gånger vackrare än din Diana.

— Var hon svartklädd? sporde Anton åter, utan att gifva akt på Gustafs anmärkning. — Det var hon, svarade Fritz.

— Hade hon en signering på fingret? — Det märkte jag ej — men du har således... — Ni såg icke det? — Hon hade handskarna på sig hela tiden.

— Vänta litet, inföll Gustaf, hon tog verkligen en gång af sig ena handsken, och då lyfte hon handen åt min sida. Ja, ja, hon hade verkligen en signering — jag tror till och med att den satt... — På hifvingret, anmärkte Anton, på högra hifvingret? — Det gjorde den.

— Baretten var svart. — Ganska riktigt. — Och plymerna? — Röda och blå. — Det är hon! — Alltså känner du henne, anmärkte Fritz, — hvem är hon då? — I känner henne då icke? — Nej.

— Presenterade ni er ej för henne? — Hon nämnde icke sitt namn. — Hur länge följde ni henne? Hvar tog hon vägen? — Du skall få höra. Under ett lifligt och behagligt samtal styrde hon sin häst längsåt Bruusvikens, förbi Djurgårdsbrunn och till Ladugårdsgården. Vi följde henne. Det föll mig till och med icke in att lämna henne. Jag hoppades att vi skulle få ledsaga henne hem, och uppgerde redan planerna på ett förestäldt för hennes anhöriga. På ett fint sätt börde jag mig till och med för, i hvilka familjer hon umgicks, utan att likväl bli klok därpå. Hon syntes vara så obehämt med allt, och ändå bekant djärmt. Det föreföll mig nästan, som om hon icke personligen skulle känna någonting, men läst mycket om allt i böcker. Då vi lagt ett stycke af Ladugårdsgården bakom oss, höll hon helt hastigt i sin häst.

— Förslåten, mina herrar, yttrade hon, här skilja sig våra vägar. — Vi såg helt förundrade på henne och hvarandra. Att skiljas midt på den stora, öde slätten? Visste hon väl om, hvart våra vägar kunde gå? — Att bli afskedad midt på Ladugårdsgården, anmärkte jag också, är att bli afskedad på grått papper. Ni kan icke vara så grym.

— Gåsta har rätt! Jag lyckades gripa slöjan, men säkert är, att jag icke kan tillräkna mig någon förtjänst däraf, ty hvilken som helst, som under enahanda förhållande fått en så-

Canadas Nordvest

HOMESTEAD-LAGEN.

Alla sectioner med jämna nummer af kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reservade som ved-lotter för settlarna eller för andra ändamål, kunna fås som fria homestead af hvilken person som helst, som är ensam mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres (omkring 130 svenska tunnland).

Ansökan för tillträde. Ansökan göres personligen på landkontoret i det distrikt, där landet är beläget, eller om homesteadtagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller hos respektive lokala landkontor erhålla rättighet att låta ett ombud utstå tillträdesbeslut för honom. En afgift af \$10,00 erlagges för tillträde.

Homestead skyldigheter. Under den nuvarande homesteadlagen skola skyldigheterna fullgöras på följande sätt, nämligen: 1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en tid af minst tre år. 2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, fyller de bostadsskyldigheterna under tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt på sitt första homestead.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller certifikat för utfärdnad af sådant patent återstuder i den ordning, som föreskrives i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheterna under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead. 4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som äges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bostadsskyldigheten genom att vara bosatt upp nämnda farm.

Med "grannskap" här ofvan menas antingen samma township eller ett därmed sammanhängande. Homesteadtagaren, som vilja tillgodogöra sig formånen af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jämte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inbägnade. Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent kan inlämnas till slutet af de tre åren till den lokala landagenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren 6 månader före ge skriftlig notis till "The Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser. Nyanlända invandrare erhålla på immigrationskontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjänstemännen kostnadsfritt för att tillförsäkra sig ett passande stycke land. Tydliga underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och mineralgrubbar samt om kronolanden i järnvägsbältet i British Columbia, erhålles på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller af alla Domini i Land agenter i Manitoba.

W. W. Gory. Vice Immigrationminister. N. B. — Utom dessa främman, hvarom ovanstående förordning handlar, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängligt för arrende eller kop från järnvägarna eller andra firmor.

Landsökare

40 acres vildt land säljes på fördelaktiga villkor. 7 1/2 mil från Winnipeg. Landet omfattar S. E. 1/4 och East 1/2 af S. W. 1/4 sectionen 6, township 10 Range 4, East. H. R. SOOT, Mgr. North Star Grain Co. Winnipeg, Man.

Svenskt Snus

Stockholm (Ljunglöfs) och Swedish Rappe, \$1.25 pr. pound. Sändes mot förskotts betalning af \$1.25. ERZINGERS McINTYRE BLOCK, WINNIPEG.

B. LEVINSON

281-283 Alexander ave. WINNIPEG, CAN. betalar högsta priser för HUDAR och PELSVERK Utbeder mig ödra leveranser.

RED WOODS

MINERAL-VATTEN — OCH — LÄSKEDRYCKER som i fråga om kvalitet ej kunna öfverträffas af andra fabrikat. "GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke. E. L. DREWRY, BRYGGERI

Fritt sändes

30 eleganta Vy-Brevkort 30 en paket med

FICK-KALENDER

För 1910 med Almanack och Annalshöjningar för hvarje dag i året, samt fullständig atlas öfver F. S. Sjöströms och den öfriga världen. Allt detta till ett förslingspris af 50c, sändes fritt till Kiehnvar, som inom 30 dagar skickar oss goda för ett års prenumeration på

Svensk Familj-Journal

som utkommer hvarje månad i ett 16-sidigt format, har illustrerad och innehåller såväl och mindre berättelser, noveller, dikter, biografier, godsaker, etc. För \$1.00 sändes Tidningen ett år samt 30 Vy-Brevkort, var af dem ett Fick-Kalender och 15 olika romansbrev, till en sammanlagt af 10c pr. år. För \$2.00 får Ni således värde för \$1.25 och för \$1.00 får Ni \$1.50 värde. Begagna detta stortvårdade tillbud och emedan vi äro tvungna att Fick-Kalendern är begränsad.

Profumörer af oförändrad Tidning sändes fritt på begäran. Besök oss på adressen i Money Order eller från Kanada. The Canada och Europa behåller 12 cent extra för tilläggs- och behåller som skickas oss 10 namn och adresser på landens icke behållna till \$1.15 månader.

C. RASMUSSEN PUBL

Veckokronika från Sverige

Specialt meddelad denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrå i Stockholm.

Bland de egentligheter från 1909, som komma att kasta en mörk skugga över början af det kommande året är utsvifvandet den så kallade Ekenbergs-affären, som i December började föras i London på följande sätt: Någon månad sedan hade ett brev tillämnat något som bombattentatet till direktören i Exportförbundet herr Johan Hammar. Men när gissningarna började röra sig åt ett annat håll, ville jag helst afvakta tiden och se hvad efterforskningar och bevismaterial kunde läggas i dagen. Man var ju alltför tidigt färdig med att skjuta skulden på det ungsocialistiska partiet, för hvilket man af lätt begripliga skäl hyste allt annat än vanliga känslor. Och när i Svenska riksdagen på en, både i Sverige och i utlandet, framstående personlighet, ansåg jag mig icke vilja brännmärka hans namn, innan man hunnit lägre än till bestämda misstankar. Det är inte utan att jag tvekar till de drifviga, verkamma, initiativerna och vetenskapens praktiska män, som både icke blott den svenska utan även den internationella ingenjörskåren. Det var mig motbjudande att tilltro oss en enda af dessa intellektuellt värdstade män om, att nyttja sina stora sällsaka förmågor i hatets och det onidas tjänst och att använda sina vetenskapliga förmågor till att dansa en förbrutetyp af mindre värdigt slag. För såsom sådan framstret i denna stund doktor Ekenberg, anklagad ej blott för mordattentatet på direktör Hammar utan även på flera föregående attentat, som icke uttrötts eller nu åter kommit på tal med anledning af flera därmed besläktade omständigheter.

Vid årsskiftet vill man helst se framtiden i förhoppningsrikt solljus. Vi se då glada och förnöjda brukare af egen jord och egna hem. Vi se friska manna barn uppväxa på landsbygden. Vi motse reformer i lagstiftning, i kyrkofolk och undervisningsväsen. Vi ha de bästa förhoppningar om en kommande inflytelserik och välsjälsbringande riksdag på grund af det glungna årets erfarenheter. Vi vänta att det kommande året skall bringa till skörd och mogna allt det goda, som många bortgångna medborgare genom storartade donationer utsatt i samhället. En ansevärd donation till Stockholms Högskola har förest nu i dagarna blifvit bekantgjord för allmänheten, då man vid invigningen af Stockholms Nya Högskolas fika veta, att bankdirektören Edward Hecker skänkt till denna bygd 500,000 kronor, hvilket möjliggjorde byggnadsuppgiften. Och nu står den där väcker och prydd, praktiskt inredd och invigdes af konung Gustaf med dessa ord: "Med glädje och tacksamhet efterkommer jag eder nu till mig ställda ämbodan att svenska högskolans nya bygd. Genom svenska nämns frkännansvärda uppföring har Stockholms högskola erhållit ett eget hem. Att den svenska vetenskap har ett nytt stöpel blifvit rest i sin gedigna enkelhet, vetenskapen fullt värdigt. I dessa sjar skola, under generationer efter generationer, den ständigt fortskridande forskningsmetoder och resultat klarlägga för skolor och åter skolor af kunnskapsförstande ungdom för att af den äro bearbetas af vårt folk. På sådant sätt skall detta lärosäte blifva en verklig kulturhögskola, hvarifrån vetenskapens ljus skall spridas öfver Sverige och vida utöfver landets gränser. Att de förhoppningar af hvilka jag sålunda gifvit uttryck skola gå i fullbordning därför borge det säll hvarja högskolan redan hittills under mindre gynnsamma yttre förhållanden lost sin ansvarsfulla uppgift." Därpå förklarade konungen högskolans byggnad invigd för sitt viktiga ändamål. Ja, det har varit en ståtlig invigningsfest med promotion af unga doktorer från Stockholms högskola och flera hedersdoktorer, bland hvilka af-

ven märkes Verner von Heidenstam. Fackligt och uppriktigt, fest på Grand och hänsförande vackra fosterländska tal af von Heidenstam. Brevet på Grand med det kungliga hofsets medlemmar närvarande. Studentens på Operateatern m. m. Så nu har Sverige tre universitet: Uppsala, Lund och Stockholm. Att Sverige framåt i högkulturellt afseende har sålunda åter blifvit en sanning och kommande år skola visa i hvad riktning den höga upplysningens lärare förmläda Sveriges folk. Och härvid måste lite hvar instämma med Verner von Heidenstam: "Lys upp vägen i svåra tider, så att hvar man ser den! Den svenska andan är orolig och sökande. Han trycker sig utefter marken alldeles som blosslamman, men i nästa stund svingar han sig uppåt i himmels sky mot det höga och eviga. När han trycks utblåst för alltid, uppdrar han plögligt som varm mist och klarast." Ja, vi instämma afven med Heidenstam i detta glada utrop: "Sverige, Sverige! Våra sagners land! Våra förväntningar land! Ännu tro vi på din stjärna!" I denna förhoppnings ljus inträda vi med trosvishet inom det nya årets onåde område.

Gott nytt år från hemlandet och er trofasta korrespondent A. L. r. Stockholm den 11 december, 1909.

Sverige-nyheter

(Forts. fr. sid. 5).

VARMLAND.

Offet för svag is. Lördagen den 20 nov. gick hemmansägaren Nils Johansson i Birtveten, Sifferud, 11-årig son under skrifskofard på den ännu icke säkert tillfrusna Byssjön med sig och drucknade. Han förlor sig gora lit till närmaste hus. Barvets skollus, och upplifningsförsök verkställdes öfver en timmes tid, men utan resultat.

En 8-årig son, Olof Einar, till Alfred Magnusson i Gryttom omkom den 25 nov. i Värmland, där den svaga isen brast under honom.

Olof Olson från Sundshagen, Skillingmark, omkom nyligen genom drunkning i Askjön i närheten af Badånset. Den omkomne hade hvilat endast fjorton dagar fört.

Innebrand. Gjutaren Karl Johan Beckmans gård i Bofors, ett två våningars trähus, nedbränd den 21 nov. på morgonen. Ankefru Charlotte Henrikson, som bodde i öfre våningen, inbrändes. Hon var 66 år gammal. Husets öfriga invånare räddades sig i blotta limet. En hund började skälla och väcka invånarna. En son till Beckman sökte intränga till frö H, men hejdades af lågorna. Beckmans svärfader drogs ut genom ett fönster.

Dödsfall. På Lagnat utanför Karlstad afled den 25 nov. ingenjören vid Nohelverken i Baku, Sveriges f. d. konsul därstädes Axel Lambert, en man, som genom framstående egenkapar bidragit till det svenska namnets hedrande i utlandet. Axel Lambert var född 1854 i Karlstad och som till possessionaten J. Johanson på Lagnat. Han studerade vid Tekniska högskolan i Stockholm och utexaminerades som bergsingenjör. Icke långt därefter reste han ut till Ryssland och fick anställning vid de Nobelska petroleumverken i Baku, vid hvilka han tjänstgjort i omkring 30 år. Genom goda kunnskaper, driftighet och pålitlighet erhöft han där efter hand en särdeles betrodd ställning.

Natten mot den 23 nov. afled i sitt hem, Portner i Gräsmark, kloakern och folkskolläraren Anders Gustaf Anderson. Den bortgångne, som kort fört fullt 65 år, har under omkring

30 år tjänstgjort i Gräsmark. Han sörjdes närmast af maka och flera barn.

Dödad af tåget. Nyligen en dag, då ett tåg å Karlstad-Munkforsbanan kom ut ur tunneln mellan Däje och Kvarnorp, varseblef föraren en kvinna gående i spåret omkring 50 fannar framför maskinen. Han gaf genast signal, hvilken kvinnan tyktes ha hört, men då hon ändock icke gick ur vägen, utan stannade kvar i spåret, så det syntes villrådig af hvar sida hon skulle gå, tillätses bromsarna. Det var emellertid omöjligt att till stoppa tåget. Lokomotivets buffertplanka träffade kvinnan i ryggen och slängde henne åt sidan mot en bärgskärning. Hon fick bröstskottet i ryggen och lifet ankom till sjukhuset i Karlstad, där hon afled den 25 nov. afled i sitt hem i Västerås, nära 68 år gammal.

Självmord begicke nyligen af 73-åriga fattighuset Per Johan Källberg från Gammilsbo, inneboende hos sin dotter och måg, landhövsten Per Andersson i Västerås. Heds soeken. Han hade i spiskroken anjort en snars och strypt sig och var på morgonen vid anträffandet redan död på stel.

Dödligt olycksfall. Ankefru Karolina Björk i Koppberg gick den 24 nov. på järnvägen i närheten af stationen och påkördes af tåget samt knuffades omkull bredvid spåret, och blef där liggande sanslös. Hon hade skadats i hufvudet och förlor till sjukstugan i Koppberg, där hon afled den 25 nov. afled i sitt hem i Västerås, nära 68 år gammal och döf.

ÄNGERMANLAND.

Häktad för mened. Hemmansägaren Jonas Nyberg i Hjartnäs, Torsåker, har såsom misstänkt för att ha begått mened häktats och införpassats till fängelset i Härnösand. Han hade i ett barnuppfostningsnämnd aflagt värgmälsed.

Dödad af tåget blef nyligen mellan Västerhus och Själevads stationer en medelålders man. Vid företagen polisundersökning framgick, att han troligen är en skomakare från Sandviken vid Ångermanälven och heter Johan Hörnell, omkring 55 år gammal.

En sekelgammal Vifsta varfs lott. En af gamla Vifsta varfs ursprungliga lotter har af en händelse återfunnits i Ångermanland på en gård. Lotten hade ursprungligen ägts af rådmannen P. Saltgren i Härnösand, hvilken afled 1809. Hans arvingar ha nu lämnat saken till en jurist som skall utkräva lottens nuvarande värde och förfalla utdelningar. Lotten beräknas vara värd 180,000 kr. och liggens utdelningar bara under de sista 10 åren till uppgår värdet till en kvart miljon kr. Lottens äkthet har konstaterats.

ÖSTERGÖTLAND.

Dömd förfalskare. Arbetaren vid Hultsfreds snickerifabrik Axel Strömqvist har för förfälskning af växlar och en länehandling dömts till 1 år 8 mån. straffarbete och 1 års vanfröjd.

KÄRLEKSDRAMAT I NORRKÖPING.

16-åriga Anna Pettersson, hvars fastman den 23 nov. mot henne afsköt ett revolverskott innan han själf jagade sig i kula genom tinningen, är nu på härbörgeriet. Ögonen äro visserligen fortfarande igjensvullnade, men hon kan sitta upp i sin säng. Man börjar därför hysa godt hopp om att hon skall komma sig. Någon undersökning om den i hufvudet kvarstående kulans ligge har dock ännu icke företagits.

HÄSTEN OCH KLOKET RÄDDADE HENNE.

En ung flicka Sonja Schmidt, blef nyligen en afton, då hon passerade Oscar Fredriks bro i Årsköping okunnligt knuffad af en åkdon försänd från Fliekan kom alldeles framför hästen och hennes ena hof tyktes öfver hennes ansikte. Men det kloka djuret trampade henne ej utan blef stående orörlig, tills flickan fört undan, då hästen varsamt satte ned sin fot på marken. Flickan undslapp med några mindre kontusioner i hufvudet, förorsakade i fallet mot stenväggen.

Ett självmordsdrama, som nyligen utspelades i Linköping, utgör allmänna samtalsämnet i staden. Fru Hulda Ingeborg Brobeck, maka till grosshandlaren Brobeck, har nämligen, trogen ett anfäll af sinnesförvirring, genom ett revolverskott ändat sitt lif. Tack vare den hemlighetsfullhet, hvarmed saken omgäfvades, korsa en hel del rykten hvarandra, såväl angående den sorgliga tillrägelsen, som orsakerna till densamma. Efter hvad vi lyckats inhämta hade den olyckliga på morgonen den 25 nov. i sitt hem aflossat ett revolverskott mot magen, därvid kulan gick ut i sidan. Skyddsamt eftertelefonerades lasarettets ambulansvagn och den sårade förslades upp till lasarettet, där hon senare afled, efter att hela tiden ha varit vid full sans. Hon förklarade sig nöjd af då. Hvad orsaken till den förtvoflade handlingen kan vara, därom på hvarandra motsäggande rykten. Så mycket är dock fullt säkert, att den aflidna vid flera tillfällen fört försök att begå självmord. Den aflidna var vid sin död 41 år gammal. Hon efterlämnar maka och fem barn.

ETT DETEKTIVKNEP.

Charles Dean var en ung, ansedd affärsman. Efter faderns död hade han blifvit ensam ägare till dennes gamla, väl uppbyggda affär, som inbrakte närmare fyrtio tusen netto årligen. Denna unga hustru var en vacker och behaglig kvinna, som med utskott smak ordnat hemmet enastående dyrbart och gediget, och många voro de som afundades henne särdeles ståtliga villor. Det finns ett gammalt svetspråk, som säger, att den som har mycket vill mera ha, och olyckligtvis var det äfven så med Charles Dean. Dens stora inkomst han hade tycktes honom icke tillräcklig. Han började

jobba och spekulera i en del nya, ofta tvifvelaktiga utländska företag. Men han misslyckades, gjorde stora förluster, och den dag kom snart, då han såg sig nödsakad att sätta allt på ett enda kort. Så gick det till, att den förmögnet, som hans far genom många års strängt arbete hopskrapat under ett enda år, sammansmälte till intet. Men en olycka kommer sällan ensam, och det drojde ej länge förrän triangeln penningkyrmen lockat Dean att med falska namn skaffa sig en del kontanter. Förfälskningarna upptäcktes emellertid, men när det kriteriet kom för att häkta Dean, hade denne spårslöst försvunnit. Stadens skandalhuggriga hade fått ett tacksamt ämne. De forna vännerna sade sig alltid ha misstänkt Dean för att vara en mindre hederlig man, att fruarne förklarade kategoriskt, att hvad fru Dean beträffade, så var det bara rätt åt henne, ty hon hade alltid varit resamt höfdrig. Under tiden telegraferades till alla större städer, men ingenstades kunde man spåa förbyttaren. Men på fru Dean, som efter att af kreditörerna brutalt ha blifvit hotad, var sitt hem och flyttat till modern hüll man ett vaksamt öga. Då man en dag såg henne med en del bagage bege sig bort i en tågkavaj var en detektiv genast redo att följa henne. Resan ställdes till Liverpool, där hon gick ombord på en ångare, destination till New York. Ett telegram till polisen i den stora staden var nog för fru Dean, som ändrat sitt namn till Brook, moltes vid framkomsten och i Bengt Alfvöljes till sin bestämmelseort, Snowhattan, en liten by i Canada. Här slog den unga fru sin ned, den gång under namnet Turner, och började ett lugnt och stillsamt lif. Detektiven, som följt henne, hade hoppats, att hennes man skulle vara henne till mötes eller åtminstone så småningom uppenbara sig, men häri bedrog han sig. Efter noggranna undersökningar blef det honom bekant, att Charles Dean hvarken var eller någon sin varit i Snowhattan. Efter ett under ytterligare fjorton dagar ha fortsatt undersökningarna, återvände detektiven med oförrättat ärendet till New York. Med detta lit icke emellertid Londonpolisen senare förfalla. En af dess skickligaste detektiver, Jack Tounsell skickades öfver till Amerika. En dag på hösttiden såg man i Snowhattan ett par arbetare och en reslig, snyggt klädd man stiga af tåget. Den senare röjde genast genom sitt tal, att han icke var amerikansk och han hade berättat sina båda reskamrater, att han endast varit i Amerika ett par år. Han hade ståt i butik i New York men utlöden härpå sökt sig hit ut på landet, där han hoppades få något jordbrukarbete. De båda arbetarna rådde honom genast att återvända till New York, då det helt säkert skulle bli honom omöjligt att komma öfver något arbete här, när vintern stundade. Men främlingen lät sig ej nedslås. Alltid skulle väl någon ha användning för honom sade han. Dagen därpå uppsökte han postmästaren och sade sig heta Parker. Han rådgjorde med honom och fick strax det beskedet, att det kloka ste var att vänta om så fort som möjligt. Postmästaren var emellertid en godhjärtad man, och då han såg främlingens nedslagna min, gick han till sist in på hans böner, och det blef bestämt, att Parker skulle få stanna och hjälpa honom på postkontoret under vintermånaderna. Mat och husrum skulde han få för beväret, och då till vären kunde det kanske lyckas honom att få arbete på någon farm i trakten. Parker lärde snart känna hys innevänare. Efter blott några dagars vistelse på posten hade han äfven lärt känna fru Turner, som ofta kom dit och frågade efter honom. Men här fanns aldrig något brev till henne, och för hvarje gång blef hennes röst sorgsamma då hon frågade: "Finns det något brev till mig?" En dag svarade Parker på hennes fråga: "Ja här finns ett brev men sannerligen jag kan säga om det är till Er eller ej." "Hur så?" "Jag kan inte se om det är adresserat till mr eller mrs Turner. Det var nämligen en arbetare här förra veckan på hvars brev det stod mr Turner, men han har rest nu." "Om ni bara låter mig se det, skall jag strax säga om det är det brev jag väntar," sade fru Turner förhoppningsfullt. "Omöjligt, min bästa fru. Det är ett rekommenderat brev, och jag skulle få obehag om det inte vore ert. Men om ni väntar ett särskildt brev, så säg mig, hvarifrån det kunde vara. Öfverensstämmer frimärket med den plats ni uppstår, jag risken och låter er kvittera ut det." "Mår brevet skall vara från Philadelphia," sade fru Turner. "Ja, då kan det inte vara det här, för det är från Chicago," svarade Parker. Ett drag af misrännings spred sig öfver den unga kvinnans ansikte. "Det kan ha blifvit afsändt i Chicago," sade hon och tillade med besvande röst: "Låt mig bara öppna det, så skall jag strax säga om det är mitt eller ej." Parker nekade på det bestämdaste, men då han såg den unga kvinnan skaka af undertryckt gråt, kunde han ej längre motstå hennes böner, utan öppnade själf brevet för att se om hon skulle kunna identifiera brevskrifvaren. "Jag riskerar min plats för detta," sade han, "men jag har svårt för att se en kvinna gråta. Nå vad är det för namn på sats?" "Nixon", svarade den unga kvin-

Den bästa tuggtobak fabricerad

Copenhagen-Snus

varar långa och lemnar en mera behaglig smak än någon annan smaga tobak. Den försäglade fiber-box'en af COPENHAGEN SNUS skyddar höparen mot underliga smetningar och när höparen i stinkt och fullkomligt tillstånd.

Om COPENHAGEN-smaset ej erhålles i butikerna i Edert grannskap, skola vi sända Eder en Box vid emottagandet af 10c.

National Snuff Co., Limited

800 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL

J. D. McArthur Co., Ltd.

Cor. Higgins & Princess TEL. 5000 Winnipeg, Man.

VIRKE, FONSTERRAMAR, DÖRRAR ETC. ETC.

SALJA I PARTI OCH MINUT SAVAL SOM HELA VAGNSLASTER.

Northern Crown Bank

En vesterns bank för vesterns folk. Hufvudkontor Winnipeg. Auktoriserat kapital 6,000,000

Börja ett eget sparbankskonto vid årsskiftet. Det är enda vägen till framgång. Hvarje dollar i sparbanksposition växer stadigt genom räntan. Vi betala ränta på alla depositioner a minst en dollar.

Filial: Hörnet af Nena och William gatorna

NIO AF TIO

utaf de vanliga krämporna nu för tiden härleda sig från örent blod, hvilket försvagar lifsorganerna. En pålitlig blodrenare botar dessa sjukdomar.

DR. PETER'S KURIKO

har få, om ens någon jämlike som blodrenare och återupbyggare af kroppssystemet. Den har begagnats öfver ett hundrår länge nog att bevisa sitt värde om och om igen. Den innehåller endast hvad som vill göras god. Fråga ej efter den på apoteket. Speciella adresser tillhandahålla den. Adressera tillverkaren.

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO. 19-25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

nen. "I så fall är detta inte ert brev", svarade Parker och räckte det till henne. Där stod: "Kära Tom! Tack för hundralapen du lånade mig. Hoppas träffa dig snart igen."

"Din A. L." En hundradollarsedel var innesluten i brevet. "Nej, detta brev är inte till mig, och jag är mer än ledsen öfver att ha besvärat er", sade fru Turner och aflagnade sig nedslagen.

Två dagar efteråt fick fru Turner ett telegram. Det var från Philadelphia och löd: "Ingenting hört på länge. Skrif genast."

Hela dagen stod Parker troget vid brevlämnningen, men han tyktes ej finna hvad han hoppats. Posten stängdes emellertid en half timme före tågets afgång, så att mångt brev lades direkt i postkupan. Parker gick själf med postvagnen den kvällen och gick ut i postkupan för att prata med sorterarna under de få minuter tåget gjorde uppehåll. Plötsligt fick han genom fönstret se fru Turner komma springande med ett brev i handen, och när det minuten därpå föll ned i lådan skyndade han sig att ta upp det och arigt räcka det till en af sorterarna, dock efter att först ha betraktat adressen som var: Herr Nix, Bankers hotell.

Philadelphia. Samma kväll afsändes ett långt telegram från Snowhattan till Philadelphia. Och nästa dag anlände ett därefter till Parker, det löd: "Harry, mycket sjuk. Kom öfverdörjigen. Mary."

Parker visade telegrammet för postmästaren, berättade allt Henry var hans enda hvar, och att han måste resa till Philadelphia genast. Postmästaren uttryckte sin ledsnad och försökte trösta Parker hvilket synbarligen lyckades. Det fanns ingen af expressåtgäts passagerare, som såg så behåten ut som Parker, och denna behåten tycktes tillta ju mera han närmade sig sin bestämmelseort. Vid framkomsten till Philadelphia möttes han af två män, som förklarade, att allt var som det skulle, och tillsammans med dem tog han en vagn och for till Bankers hotell. Man upplystes att den efterfrågades rum var 102, och på Parkers knackning svarades det "stå på!" Alla treingo in. Parker lade sin hand på den eftersöktes axel, och sade: "Charles Dean, jag häktar er i lagens namn."

"Hvem är ni?" röt denne uppriktad. "Om ni icke känner mig till utendast så gör ni det säkert till namnet," svarade Parker lugnt. "Jag är Jack Tounsell från Scotland Yard."

Tillintetgjord försökte Dean icke göra det ringaste motstånd. Förgäfvare grubblade han öfver huru hans tillflyktsort blifvit känd, men han kom aldrig till klarhet därom. Parker fick aldrig något obehag för att han öppnat det rekommenderade brevet. Och det var ju ej så underligt, när han skrifvit det själf och fått det afsändt från Chicago genom polisen därstädes.

Väggrappning

Genom att begagna "EMPIRE" väggrappningsprodukter vinnas de bästa resultat.

Vi tillverka: "EMPIRE" träfiberrappning, "EMPIRE" cementväggrappning, "EMPIRE" eldfast rappning, "EMPIRE" finrappning, "GOLD DUST" finrappning, "GILT EDGE" gipsrappning, samt andra gipsprodukter.

Skrif efter beskrifningar och omdömen.

Manitoba Gypsum Co. Limited. KONTOR OCH FABRIK WINNIPEG, - MAN.

Pelsverk

Vi erbjuder eder ett stort urval af pelsverk till billiga priser. Skinnen få vi direkt från våra stationer långt upp i bergen — alltid äkta varor. Därför beredas af skickliga fackmän och vi garanterar att ni blir nöjda.

FORSTKLASSIGA SPECIALITETER I CANADISK "MINK" BOOR och MUFFAR. FASHIONABLA MUFFAR af SVART "LYNX" HERR och DAMPELSAR. HERRPELSKRAGAR.

THE HUDSON'S BAY STORES. MAIN ST., KENORA, ONT.

Horn & Taylor Möbelhandel och Begravningsbyrå

Vi hafva nu kommit i full gång efter eldsvådan. Våra möbelmagasiner äro nu fyllda med nya möbler direkt ifrån fabriker. Det skall göra edet godt att komma in och se på våra varor. Alla slags möbler finnas till resonabla priser.

RIDEOUT & CO.

Synerligen billiga Kökskåp för kontant. Kom och se dem. Alla slags Lawn och Veranda möbler. Lawn säten, så billiga som \$1.25

JUL! JUL!

Kalkar för gossarna. "Hockey-sticks", Bössor och Knivar. Skridskor, alla storlekar. Mattspore, Verktygsåldor, Hänglampor och Fotogenlampor.

HOSE & CANNIFF

Second & Main St. Kenora, Ont.

Wm. Mackenzie & Co's Flyttningsrealisation

Våra svenska vännar: underrättas härmed att de kunna spara mycket pengar genom att köpa af oss under vår stora flyttning-realisation. Den 1 febr. 1910 flytta vi till vår nya lokal i Odd-fellows' Block.

Robson & Peterson

försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billigaste pris. Verkställa flyttningar till moderata priser. 20 procent rabatt för kontant.

G.M. Rioch

En personlig garanti medföljer hvarje klocka vi sälja.

R. W. FERRIER

Speccier, välsorterat lager af Poräla och Glasvaror. Importera-de Delikatesser m. m.

Anderson & Johnson

Bästa arbete till billiga priser. Affischering verkställes. SECOND ST., KENORA, ONT.

SKANDINAVISKA BUTIKEN

fås alla sorters sötsaker, Läskedrycker, Frukt, Tobak, Smus och Cigarer. Särskildt biljardrum Höghvarteret för Skandinaver.

RUSSELL HOUSE

Elektrisk belysning. Värmer med ånga. Bästa Matservering. Goda Rumm. Fri Omklädningsrummet alla tåg \$1 till \$1.25 per dag.

Swanson & Sandström

Tillverka utomordentligt väl sydda kostymer efter senaste modet till resonabla priser. Stadens enda svenska Skrädderfirma. Reparering och präsning utföres skyndsamt och väl. Kom ihåg oss vid förefallande behov.

RESEBREF

Weyburn, Sask. Fredagen den 12 november gick resan från Winnipeg direkt till Weyburn, Sask. Som det i Weyburn ej finnes några svenskar så var det intet att göra, men Weyburn har tillhållit varit den största platsen och möjligen den enda där farmarna under många år kunnat sälja sina produkter och göra sina affärer.

Men det här ändrats till det bättre för en liten tid tillbaka, då C. P. R. kom med en ny järnväg söderut från Keeyburn, hvilken förmodligen kommer att gå till Moose Jaw. Detta farmarnes högsta önskemål har nu blifvit uppfyllt och, hvad mer är, kommer där att byggas ej mindre än två andra järnvägar. Alltså tre banor som komma att löpa igenom den södra delen af landet omkring Weyburn, ända ut till Willow Beach, Sask.

Som jag ofvann nämndt funnos ej några svenskar i Weyburn, men under lördagen kommo flera svenska farmare in till staden för att göra affärer. Jag hade glädjen träffa några af dem emedan jag trodde post vid en af de största "livverbars" som funnos där, i hopp om att dit skulle de komma.

Och verkligen, så gjorde de äfven. Jag hade glädjen sammanträffa med bland andra Mr John Carlson, en gammal jämtlänning och ännu en annan vid namn Carlson hvilken lät mig följa med ut i landsbygden. Som det är långt ut till det svenska settlementet, omkring 18 mil, så tog det en god stund att köra den långa vägen. Men som Mr Carlson var en mycket språkssam och treflig man så gick tiden ganska fort fast det var en mycket kall dag och lång väg att åka.

Vi kommo sent på kvällen till Mr John Backlin, där vi trakterades på bästa sätt. Efter det vi fått litet varmt inombords, bar det iväg vidare till Mr Albert W. Smedbergs hem, där jag fick löfte att stanna öfver till söndagen. Det var ganska sent på lördagsaftonen, så man var glad och tacksam att få stanna där man var.

Som hos Mr och Mrs Smedberg hölls möte af en goodtemplar-komité, hade jag tillfälle att höra något om deras verksamhet. Af allt att döma är här en kärnfrisk och arbetsam I. O. G. T. loge, och heter åt dem för deras arbete för nykterheten. Jag vill härmed rekommendera enhver som läser dessa rader och ännu ej gått in som medlem, att snarast möjligt förena sig med dessa nykterhetsälskande vännar. Fyll alla luckor och gå i strid mot kung alkohol!

Som jag hade glädjen att af Mr John Carlson blifva inbjuden till hans hem, följde jag med en af mina nya pennenarter öfver till hans plats under söndagen. Framkommen till Mr C. S. hem voro alla borta men efter en stund kommo de hem och jag var glad af dem alla hjärtligt välkommen. Och hela tiden jag var där kände jag mig som barn i huset. Mr J. Carlson tog så på min framställda önskan på måndagsmorgonen och satte för en boggie och körde mig

rundt i två dagar, gjorde en god tripp rundt omkring bland farmarna. Jag vill nu härmed uttrycka mitt hjärtliga tack till såväl nya som gamla pennenarter, och till alla som bevisat mig vänlighet och gästfrihet.

Från Weyburn reste jag till Estevan, och fick jag äfven där ett stort antal nya pennenarter. Förval, alla mina nya bekanta för denna gång!

Chas. J. Sandberg, Representant för Sv. Can. Tidn.

BRÖLLOPSBRUK I FORNA TIDER

Bröllopsceremonierna voro i det stora hela ungefär desamma hos de gamla grekerna och romarna. Bruden hämtades på natten under fackelnsken och sång. När hon lämnade sitt hem, inbjödes hon i en slöja, hvars bögrörelse var en symbol af blindt äktenskap. Endast brudgummen fick lyfta på den och endast han fick lösa upp hennes tillknutna skärp.

Hos alla antika folk var kranse en symbol af glädjen. Med kranser pryddes ej endast statyer och altare utan äfven dörrar och dryckesfat. Och vid bröllopshögtidigheterna voro de kranser härmad brudparet smyckade, sinnebilder af lycken.

Jämte slöjan och kranse tillkom sedermera en tredje symbol, nämligen ringen. Under forntiden var det endast bruden som mottog en ring, som det tecken på att hon tillhörde sin man. Under medeltiden blifv ringmot tagandet ömsidigt och prästen liknade de båda ringarna vid solen och månen. Liksom solen och månen växelsvis behärskade himlavalvet, skulle inom äktenskapet man och hustru äga samma rättigheter.

I Thebe kätnekändes äktenskapsuppplöslighet däraf att axeln på brudvagnen upprändades för att undvika för bruden att det var onöjligt för henne att återvända till fädernehemmet, och romarne symboliserade det äktenskapliga oskiljaktigheten genom en kaka, som brudparet förtärde, sittande på en färdud.

Enligt Talmuds föreskrift gifte jagdarna sina söner, då de uppnått 15 års ålder, och sina döttrar, när de blifvit 12 år och en dag gamla. När dagen före bröllopet var bestämd, kommo lärmande och sjungande kvinnor till bruden hem och badade henne i kallt vatten, för att, som man trodde, göra henne välbegärlig för Gud. Trolöfningen ägde rum under en baldakin, där rabbinen satte ringen på brudens finger och räckte den unga paret ett glas vin, af hvilket de drucko, hvarefter brudgummen slog glaset i marken.

Spartanerna förde med våld sin brud från hennes fädernehem och araberna kämpade i öppen strid om sin utvalda. Brudens och brudgummens ledsagare bildade två partier, som kämpade med hvarandra till dess brudgummen segrade och förde bruden med sig.

Hos kantsjälalerna fick brudgummen först efter ett års tjänst hos brudens föräldrar framställa sitt frieri. Var man efter årets slut nöjd med hans arbete, kuggo alla byns kvinnor för att skydda bruden från friarens anfall. Man satte på henne den ena klädnaden öfver den andra och lindade in henne i snören och fisknät. Brudgummen mottogs därpå med bugg och slag och allt hans mod hjälpte föga. Han måste sönderklöst och förbitlad draga sig tillbaka och göra ett anfall på nytt till dess han höfrit bruden från alla de öfriga klädespennarna. Nu först hade han rätt att omfamna henne. Man berättar om en friare, som i sju år måste upprepa dessa med ej obetydlig fara förenade anfall, ja, det påstås till och med att en olycklig friare blifvit slagen så att han blifv krympling.

De utmärkta egenskaperna hos Chamberlain's Cough Remedy ha bevisats under många influensa-epidemier, och när medlet nyttjats i tid har aldrig ett enda fall lunginflammation inträffat.

Säljes af de flesta handlande.

NÄR VICKABY-KNUTTE LURADE LÄNSMÄN

En vildbasare var han och aldrig kunde han lägga band på sin lust att spektaklas med folk. Men väst var han emellertid när han fick något af "det starka", för då fruktade han hvarken Gud eller den onde, hvilken senare i denna Nerikestraki representerades af länsman Bodin, ty han ansågs då af litet hvar till och med för svårare att ha att göra med än själfve Häken.

Naturligtvis hade länsman Bodin ett väkt intresse för Vickaby-Knutte. Men ännu hade han inte kunnat få honom ordentligt fast. Ty någon misodådare i egentlig mening var Knutte då icke. Men nog var han en af sekkens svarta får, som dock ständigt kunde klara sig både inför prostens och länsmannens, hur knipslupsa dessa båda potentater än ansågo sig vara.

Aldrig fick man t. ex. reda på, hur det kom sig, att länsmannens eka en natt, utan ens en fläkt, kunnat kastas upp på prostens stora gårde, eller hvarför Jan i Stenbällas gamla utsvultna häst en morgon stod sprickfärdig i välska i "snåle Silfver-Lottas" häst, för att int tala om att det kommit en sten i Häst till stora kyrkdörren, just när den riktige patronen på Hagely lekman skulle in i templet för att där med sälsperi ståt jordfästas.

Det var nu inte någon, som tviflade på, att Vickaby-Knutte var gärningsmannen i dessa och många andra dylika uppgång. Men som han alltid gjorde dessa extra sysslor utan hjälp, fanns det inga vittnen, och själfv bedyrade han beligt, att han var oskyldig som en nykläckt kyckling.

Svårare fick han emellertid att reda sig efter midsommandansen i Nils Petters loge, dit trakterns ungdom hade kommit i mängd för att få dansa efter den nye spelmannens sprittande låtar, hvilka, jämförda med den gamle skräddarens musik, skulle vara som läkriljor mot ljudet af en kväkande groda. Där blifv det också dans den natten så man aldrig sett maken till det. Fickorna voro som besatta, och pojkarne intet en bit bättre förstås; men väst af dem alla var Vickby-Knutte, som kanske också hade läskt sig något mer än han nödvändigt behöfde för att hålla dansmekanismen i oafbruten rotation.

Men när han så för fjärde gången bjöd upp guvernanten på Hagby och denna ej kygde stå emot — ty Knutte var en snarare i att kunna förstå kvinnfolk — då brast tålmodet hos bruksbokhållaren, för hvilken guvernanten var som smorkimpen på lifvets hårda limpan. Och därför, må det kanske ursäktas bokhållaren, att han i ett svagt ögonblick, mättadt med passioner, satte knoken för Knutte, så att denne midt i ett Hambokast kom att smälla guvernanten i logvåggen så att lusten att dansa med Knutte gick af henne lika fort som för kärigen med löstardarna, när hon skulle till med ett tagga knök.

Knutte kunde naturligtvis icke komma ut med plikten. Och länsman genast på det klara med orsaken. Och följden blifv uppgörelsen, som blifv mycket oomant för bokhållaren, men gaf länsman Bodin ett länge sökt tillfälle att instämna Vickby-Knutte för slagsmål och fylleri.

Nu tjänade det icke mycket till att neka. Knutte fick plikten en hel del. Knutte intet betala, skulle böterna tjäna af när anståndstidens hastigt senande dagar gått till ända.

Knutte kunde naturligtvis icke komma ut med plikten. Och länsman genast på det klara med orsaken. Och följden blifv uppgörelsen, som blifv mycket oomant för bokhållaren, men gaf länsman Bodin ett länge sökt tillfälle att instämna Vickby-Knutte för slagsmål och fylleri.

Nu tjänade det icke mycket till att neka. Knutte fick plikten en hel del. Knutte intet betala, skulle böterna tjäna af när anståndstidens hastigt senande dagar gått till ända.

Knutte kunde naturligtvis icke komma ut med plikten. Och länsman genast på det klara med orsaken. Och följden blifv uppgörelsen, som blifv mycket oomant för bokhållaren, men gaf länsman Bodin ett länge sökt tillfälle att instämna Vickby-Knutte för slagsmål och fylleri.

Olyckligtvis hade fjärsmanen dessförinnan och samma dag en hel del andra tjänsteförändringar, som fört honom till en annan stad i mängd. Och då han var ute storsläskare af det slags fåglar, kunde han, när de alla voro väl arrangerade, förstas icke säga nej. Han sade icke ens nej, när Vickby-Knutte med galghumor i blicken bjöd på en färdknäpp. Och därför anträdde också den oödsdigra resan i bästa stämning hos såväl fjärsman som fången. Knutte var ju icke heller i egentlig mening någon misstodare, hvarför det också tilläts honom att i Drankens gastgivarvaregård bjuda på en till, som och blifv den, hvilken rågade mät af fjärsmannens konsumtionsförmåga af gökhalvor.

Fången ordnade emellertid till rätta. Resan fortsattes. Men när man hunnit stadens tull, gjorde Knutte några små förändringar i karran samt hoppade af, under det att fjärsman, som nu var trött att prata, fort-satte att köra, under energiska benådanden att öka slumra in. Fången brydde han sig nu icke om det minsta. Han såg sig ej ens om för att se till, att denne viktige personele verkligen var med. Knutte hade ju också själf sagt, att han var glad öfver att få sitta af böterna.

Länsmannen, som tyckte, att hans underhåfvande dröjde väl länge med bötesaftnaren — och började ana, att allt icke stod rätt till — gaf sig af från tinghuset emedan han hade en stund ledig mellan ett par mål. Och han kom just lagom för att se en underlig syn på Norra Tullgatan, där fjärsman kom körande i sakta mak, efterföljd af en mängd pojkar, som tycktes hafva alldeles oegentligt roligt af den ämbetsviktiga skjutsen och utan att fjärsman tycktes göra ens en min af att huta åt dessa gaphalar. Men nu, när länsman själf kom, skulle man allt få se på en gång. Det var minstän icke under dylikt jubel den rackaren Vickby-Knutte skulle komma till häktet.

Nu stannar skjutsen för ett kraftigt grepp i beslet. Men pojkarne jubel snarare ökas i styrka. Och nu är det heller icke svårt att finna orsaken till denna lärmande eskort. Där sitter ju en halmkärve i stället för fången, och på denne kärve hänger Vickby-Knuttes kavaj. Öfverst tronar en gammal trasig hatt.

Hvar har du fången? skriker länsmannen för att väcka den nu halvt sofvande "ämbelsbrodern".

Abörarne jublade. Länsman rasade. Fjärsman började se tillvaron i svart. De många "gökarna" sutto honom i halsen och han vändades för det öde, som nu väntade honom. Vickby-Knutte var allt den mest inpskade skäl, som någonsin gått lös.

Rymningen måste naturligtvis annuläras. Det var för många, som bovitnat denna fjärsmannens skandalösa blunder.

Ja, hvilken skandal! Hela socknen skulle få roligt af detta i många år.

Nu gick det emellertid undan till häktet, där fjärsman till börja med sattes in. Själft stegade Bodin med mycket tunga steg in i sessionssalen, då rymningen plötsligt visade sig själf och gick fram till domarbordet, där han lugnt aflade följande förklaring: — Dom säger, att jag rymt. Men så detta är lugn. Jag steg bara af ett tag för att hos Anders i Tullgatan hämta pengarna till plikten. Och så nu skall

Port Arthur och Fort William

Mr Gust. Olson är Canada-Tidningens befullmäktigade ombud i Port Arthur och Fort William.

MANITOBA HOTEL

Fort William, Ont. Hvarje landsman bör göra ett besök hos oss. Vi hafva alltid snyggt möblerade rum, 2 minuters väg från C. P. R. stationen.

J. SUNDBLAD & SONS Agare

En försträckt fotledsena brukar taga 3 eller 4 veckor att kureras. Detta på grund af orätt behandling. Men använd "Chamberlain's Liniment" — då är ni botad på 3 a 4 dagar. Detta liniment är ett af de bästa.

Säljes af de flesta handlande

Fina arter. Gubben Strandberg i landthandeln: — Ja, skulle fråga, om ni har några arter?

Handelsmannen: — Ja, de va' ju de' ja' sa'. Dom va preis som ägg, för ju mer man sokar dom, ju hårdare blir dom.

I fällen. På ett kafe i en rysk stad kommer en karl in och frågar: — Hvem var det, som var' nog hyggligt att nyss låna mig tre rubel?

Ingen af alla gästerna röra sig ur fläcken. — Kan ingen säga, hvem han var' upprepad den frågande, ty jag känner inte ingen honom.

Slutligen kommer en jude fram och säger sig vara långvarig. — Jassa, här har han pengar, och nu skall jag be att få igen klockan, som jag gaf i pant.

Juden bedyrade att han aldrig fått någon pant och icke heller sett klockan, hvarför den andre påyrkar, att man skall låta rättvisan afgöra tvisten. Juden blir då dömd att ersätta klockan, som han aldrig sett, med femton rubel, "emedan det var otänkbart, att en jude skulle låna ut tre rubel till en obekant människa utan pant."

Priser: \$18.00 till \$24.00

Denna gräddseparator är gjord i Stockholm, Sverige. De vet ni att det är en förstklassig separator till moderat pris. Vi köpa i så stor skala att frakten ifrån Sverige blir mycket obetydlig för hvarje separator.

Vi garanterar alla af oss sålda separatorer och lämna dem på 30 dagars fritt prof.

Hamilton's

NÄR NI ÖNSKAR EN GOD CIGARR, BEGAR DA 1912 CIGARETTEN.

"Smoke for Fair" 1912 Cigars

Denna cigarr är tillverkad af den bästa tobak. Förstklassig i alla afseenden.

The Kimberley Hotel

Pearl Street, Tel. 87, PORT ARTHUR, ONT. Från \$1.00 per dag Svenska talas. Skandinavisk träffas här.

A. WADSON, Ägare.

Dr. M. Mecklenburg

Specialist som ögonläkare och optiker. Glas passas och glasögon profvas.

KONTOR: McEachern Drug Store, Port Arthur, dagligen från 3 till 6 e.m.

Kyrkotiser

Svenska lutherska församlingen.

Prekdan: Fort William kl. half 4 söndags e.m.; i Port Arthur i Finnska kyrkan hvarje söndags kväll kl. half 8. Söndagskola kl. 2 e.m. i Fort William. — Kvinnoföreningen och ungdomsföreningen i Port Arthur möta hvarannan onsdags kväll.

Shand Baptistkyrkan

Hornet af Secord & Dufferin. Port Arthur, Ont. Söndagar: Prekdan kl. 11 f. m. och half 8 e. m. Söndagskola kl. half 3. Föreläsningar hvarje onsdags kväll kl. 8.

Logen Fort Wilians Stjärna, I.O.G.T.

har ordinarie möten alla lördagar, utom den fjärde i månaden, kl. 8 e.m. i Carpenters Hall, May St., Fort William.

OBSERVERA!

Aldrig har ni haft ett bättre tillfälle till godkop i ett eget hem eller en farm.

Vi ha hus och tomt till salu eller att uthyrt farmar. Och vi ta äfven stadfastigheter till utbyte mot farmar. Vi kunna sälja eller hyra bort er egendom — hvar den än är — belägen — till förmånligaste pris — och på gynnsammaste villkor.

Vi kunna skaffa er län på bebyggda eller obbyggda tomtar eller jordegendomar på bästa villkor och till låg ränta. Äfven brand och liförsäkringar i de pålitligaste bolag.

Gif oss en förteckning på eder egendom och vi garanterar eder det bästa resultat.

The MONTGOMERY Co. K. B. Skogsfjord, Mgr. Room 12 Bank of Hamilton Cor. Main & McDermott Sts. Office phone Main 8317. Residence phone Main 5223.

Råa skinn och hudar

Vi betala nedanstående priser. Leverera till oss mot högsta betalning.

No. 1 mård \$4.00 till \$7.00
No. 1 råt \$5.00 till \$9.00
No. 1 varg \$2.00 till \$5.00
No. 1 Lo \$12.00 till \$25.00
No. 1 gräfling \$1.50 till \$3.00
No. 1 myskräta 20c till 30c
Saltade kobudar 10c
Fruana 10c

Skrif till oss efter fullständig prislista.

NORTH WEST HIDE & FUR CO.
277 Rupert St., Winnipeg

LANDTBROK

Förstning hos nötkreatur.

Förstning hos kreatur är, i den mening vi här komma att tala lidandet, en ganska egenartad sjukdom af vanlig mycket stor dödlighet.

Med förstning hos kreatur menas icke hvarje yttring af vämsöfverflödning såsom följd af välsömsupptagande af diverse födermedel. Ej heller behöfver trumskjuka föreligga, åtminstone ej i någon orovande grad. Nej, symtomen påminna i påfallande grad om den vid kalffuingsfebern (mjölkfebern): djuret ligger medvetelöst i golvet, liksom sofvande och kall. Temperaturen är också liksom vid nämnda sjukdom mycket låg.

I denna form af förstning hos nötkreatur uppträder i regel i hestetid och vanligen sedan djuren af olycksständelse kommit in i en hafsbräcker eller dylikt. I första grad angripas nu de glupsaste individerna, men f. o. ä lidandet ganska nyckfullt. Till skillnad från trumskjukan uppträder denna sjukdom ej förrän följande dag i regel, stundom ej förrän efter 2 a 3 dagar. Dess utgång är alltid mycket oviss, oftast för den trots behandling mot döden.

Det föreligger härvidlag utan tvifvel en inre förgiftning. Sannolikt i leverna bildas en giftig klyftingsprodukt (toxin), som ger anledning till en kroppens själföfgiftning (auto-intoxikation). Härmed sammanhänger, att vi endast i ringa mån kunna påverka lidandet, särskildt i framskridna stadier. Dock finnas mediciner, som blott af veterinarer kunna forskrifvas, som visat sig vara verkamma. För öfrigt täckes djuret väl, gifves en riklig hälsohärd och givdes öfver hela kroppen med halmsvickor och efter påstänkt terpentin.

För öfrigt är köttet, liksom vid kalffeber, i regel fullt användbart till människofoda, kvadan man i svårare fall och vid mindervärdiga djur icke bör dröja med nedslaktning. Vid eventuell behandling gäller det att snarast möjligt få veterinär till hjälp.

Den andra karaktäristiska mjölkminskningen

af några veckor efter kalffingen. Vid denna veckor efter kalffingen minskar mjölken, för att efter ett par månader vara mera, på 3 a 4 quart per dag eller mindre. Kon är för öfrigt, liksom i föregående fall, frisk och kry. Tydligtvis föreligger äfven här vid lag ingenting annat än näringsbrist. Lidandet drabbar och nästan alltid små, klena feldkor af landras, särskildt där utfodringen till stor del består af s. k. starrhö, hö från karr o. d.

Trätkjör och trävirket

Hvarför höll sig. Trägar en insändare i en svensk landbrukstidning, fortidens byggnadsverk så ofantligt mycket längre än nutidens, så att ett trähus kunde stå ut 600 år och där öfver?

Och han svarar: Jo, betraktar man med uppmärksamhet timret i t. ex. Ormåsastagan, som byggdes på 1200-talet och ännu synes kunna trols lika många seklar till, så skall man finna att dessamma består af endast kärnträ under det att tyveden synes vara afslagsad. Här är således lösningen till gåtan: det är tyveden, som i följd af sin lösa beskaffenhet och sin stora halt af lätt jäsbara öfvergångsämnen, inleder förruttelsen.

Men hvad är det väl, som gör kärntveden så motståndskraftigt? Jo, den innehåller en del fetämnen, oxidationer af oljor, och dessa utstånga samt otvättgjorda därigenom en utveckling af svampsporer, som ejes skulle försäkra röta.

Grunden för all träkonservering är således gifven: afslags tyveden eller förvandla den till kärntved genom att tillföra densamma sådana konserverande ämnen, som kärntveden innehåller. En produkt, som innehåller sådana ämnen, utgör sedan utmärkt och detta just för antydda ändamål. Det är nämligen den vanliga trätkjör, hvilken som bekant tillverkas af fet kärntved eller fet trästrubben. Sålunda är det ingenting nytt, som här meddelas, utan endast ännu ett bevis på, huru våra förfäders instinkt ofta ledde till samma mål som nutidens många genom omständliga vetenskapliga arbeten.

Trätkjör är sålunda det naturliga konserveringsmedlet för trä eller rättare: den innehåller i större eller mindre mängd just de ämnen, som naturen själf använder för sågda ändamål, men liksom alla produkter af mänskligt arbete, kan densamma vara af mycket olika beskaffenhet.

Trätkjör är emellertid en af de få produkter, som hittills undsluppit hvarje kontroll, och detta fastän densamma på världsmarknaden är af betydande artikel, hvars prisnoteringar från alla större platser man ständigt finner i handelsledningarna.

Många andra produkter, t. ex. artificiella gödningsämnen, kontrolleras så nog, att mängden af deras verk samma substans bestämmas till hundradelen af en procent, och priset måste nog följa den funna halten. Köpare af trätkjör få däremot betala samma pris, antingen tjären håller mycket eller litet af verkam substans, så länge tjären blott icke är alltför trogligtande.

Den vanliga tjären sålän den i allmänhet förekommer i handeln, härför endast omkring 30 procent verkam substans, träolja, ja, t. o. m. endast 20 procent under det att resten utgöres af indifferent fasta ämnen (brandhartser) samt vatten, hvar af dem kan hålla ända till 15 a 20 procent. Från rent kemisk synpunkt sedt, består tjären af en stor mängd olika föreningar, men för praktiken torde det vara fullt tillräckligt, att rikigare, att såsom här skett, uppdelas densamma ut i två afdelningar: verkamma och överkamma ämnen.

Då nu trävirke strykes med sådan tjära, som till större delen består af fasta ämnen (brandhartser), så bildas ledningen i innerskotet, rubbas. Det behöfves ej mer för att hörseln skall bli nedslätt. Så barn så litet som möjligt, och framför allt så dem aldrig i hufvudet. Vänta med slaget tills din iska gått öfver, sedan om tukt beöfves, placera den på därför afsedd kroppdel, icke på de dyrbaraste. Små vinkar och rön Stärkta muslinter, speisar och tryckta tyger se bättre ut och strykas lättare om de dränkas med varmt vatten i stället för kallt. All tvål måste omsorgsfullt sköljas bort ur tvättsakerna, annars skadas de af blåsen. Ty tvålens beståndsdelar sänderdelat färgemätt i blåsen och orsaka härigenom järnstofläckor. Borax är ett utmärkt hjälpmedel vid tvättning. Det är bättre än tvål, emedan det ej verkar så kraftigt. Det gör vattnet mjukt och upplöser fett och stärkelse. Det skadar ej vare sig färg eller plagg och om det användes i starkelse förlorar det en glänsande yta och förhindrar att häfta vid. Kulörta sidband tvättas i starkt tvålbad av kallt vatten och tvål. Banden tvättas och sköljas flera gånger och alltid i tvålbad. Det är endast vatten. Då de äro nästan torra strykas de ut mellan linnedukar. Till tvättning af flanel användes varmt vatten, tvålgele och i matsked ammoniak till 1 gall vatten. Ammoniak utplattar fett och svett samt förhindrar krympning. Tvätta flaneln tidigt på dagen så den hinnet torra innan solen blir för varm. Tvålgele, som användes vid tvättning af flanel och mera ömtåliga saker, tillagas på följande sätt: Uppskär två tunna skivor och lägg dem i en liten panna och häll öfver dem kokande vatten, hvarefter det kokas tills tvålen är upplöst, då det hålles i en skål eller burk. Då det kallnat, är det styft som gele och upplöses lätt i varmt vatten. Denna gele är att föredraga framför vanlig tvål vid tvättning af flanel och ömtåliga saker, då det är mindre lämpligt att guida tvål direkt på plagget. För att borttaga fotografier på papper går man tillväga på följande sätt: Under det fläckiga stället lägges en bit saggpapper, fuktat fläckvatten med bensin och strör magnesia på, lägger öfver detta ett stycke saggpapper, och som tynd lagge man en bok öfver allsammans. Fläcken skall snart vara försvunnen. Om det icke går på en gång, upprepar man detta förfaringsätt. Man kan också omväxlande taga utspödd ammoniak och fotografen. Strax efter det man använt hvilket som helst medel måste man trycka fuktigheten ur fläcken med en ren duk eller med saggpapper.

Kvinnan och hemmet

Mot förkyllning

För att bli så litet som möjligt mottaglig för förkyllning bör vi mer än hittills använda vattenbehandling — bad och dagliga tvättningar eller så kallade afkrifningar, men vattnet får absolut icke vara för varmt, ty därigenom förlappas huden och blir blott ännu ömtåligare. Då vi begagna oss af varma bad minst en gång i veckan, bör alltid en afkyllning följa med kallt vatten, helst i form af dusch, ejes öfverköllning. Som regel bör således gällas: aldrig varmt bad utan afkyllning!

Dagliga afkrifningar med vatten, hållande rummets temperatur, om man ej tal det kallare. Vårt eget befinnande må afgöra om dessa afkrifningar böra företagas morgon eller afton, men om möjligt böra morgnarna föredras. Många finna det bättre att insvepa sig i ett vatt kallt lakan, hvar under kroppen hastigt froteras och därpå aftorkas. Hvar och en finner som sagt bäst hvilken metod som passar.

Säkert är, att det är en obekräftlig behaglig känsla af friskhet och spänstighet som följer på en dylik afkyllning, och på samma gång porerna bli rena, stärkes vårt nervsystem, och hur mycket eljes vackert ansikte, som vanprydes af finnar, fläckar och utslag, skulle ej efter en riktig vård af kroppens hud bli rent och friskt.

Naturligtvis måste kroppen äfven tillföras luft — hättill äro de så kallade luftbad af obekräftlig nytta. Har man börjat därmed under en varmare årstid, från man godt fortsätta året om. En minuts rörelse i ett rum med öppet fönster kan under kalla dagar anses fullt tillräckligt. Men för att börja därmed under vinters dagar må allvarligt afvägas. Af stor vikt är också valet af lämplig beklädnad. Ja, mina damer, viljen i veta ett medel till förhindrande af tidiga rykter, dessa äroldomens fruktade tecken, så förkasta alla skönhetsmedel! I åren komma till heders det enda som kan åstadkomma en nyttig verkan: vatten och luft.

Och framför allt må barnen härjas, på det vi må få lyckan se dem växa upp till friska, kraftigt utvecklade människor, det är alltför viktigt för att af oss nödras försunmas i dessa tider, då så många unga människors lif ödelägas af sjukdom och för tidig död.

Så aldrig ett barn på örat!

Det är nästan obekräftlig, skriver en dansk tidning, att man ännu i vår upplysta tid fortsätter med det farliga bruket att aga barn genom att slå dem på örat — hufvudet. Detta fina maskineri, som hos barn är ännu ömtåligare än hos vuxna, och som föräldrar borde visa den största omsorg — att man ofta i tanklöshet eller uppbrusning kan, som det heter, ge barn en örfyll, det är oblygt att se på, och en något upplyst människa skulle aldrig göra det, om han eller hon en smula kände till människokroppens byggnad. Vi skola nu inte tala om det i allmänhet brutala i att slå barn hvar som helst och hur som helst. Personligen tror jag icke att det är nödvändigt, det finns hundratals andra sätt att få barnet att göra hvad som är rätt. Men nu för tillfället var det blott fråga om örfyllarna.

Är barnet under sju år, är hufvudet ej ännu alldeles sammansvuret. Hjarnnager ligger så att säga bara i "sömmarna", som skola gripa in i hvarandra, ha icke nätt hvarann, ty det sker först när hjärnan upphör att växa. Genom upprepad slag på det lilla hufvudet kan det lätt inträffa en förskjutning, så att "sömmarna" ej passa in i hvarann, och det dumma, idiotiska, som nästan alltid framträder hos barn som ofta få örfyller, är ganska naturligt.

Betraktar man nu örat med dess sanna maskineri. Trumhinnan, som har till uppgift att sätta ljudvågorna i svängning, kan mycket väl brista vid ett kraftigt slag af en vuxen hand, och barnet har då mist hörseln, ett af de mest värdefulla sinnen, ty den bygger bron till den andliga världen genom ordet. Tag en bild af innerskotet, "snäkan" och "labrynten". I dessa ligger hörselnerven, den har många fina trådar, som ligga som tangenter på ett piano. När trumhinnan brustit, är rörelsen slöt och också vätskan i labrynten. Detta kan blott när den vägg, hvaraf den är omgifven, kan gifva efter. Är trumhinnan brusten, är rörelsen slöt och

Standard Bank of Canada

Hufvudkontor i Toronto. Etablerad 1873. 77 Filialer.

I VAR SPARKASAFDELNING

betalas högsta gällande ränta. Depositioner mottagas när som helst till belopp från en dollar och uttagningar kunna ske utan uppsägning.

HUSHALLSRAKNING

Särdeles fördelaktigt är att använda sig af vår "Joint account". Pengar kan insättas eller uttagas af endera af två medlemmar i hushållet.

Alla vanliga bankaffärer förmedlas.

Winnipeg Branch
J. S. Turner, Manager

325 Portage Ave.
Opposite Eaton's

A. P. CEDERQVIST

Dam och Herrskräddare

236 Logan Ave. Cor Logan & King St.

Färdigvar Herr- och Damkläder

FÖRSTA KLASSENS arbete garanteras.

Rikt urval af TYGER och SKINN.

Gör mig ett besök och full belåtenhet tillförsäkras.

WINNIPEG Business College

ESTABLERAD 1882

är Canadas främsta läroanstalt i Telegraf, stenografi och alla handelsämnen. Belönades med första pris på värdeutställningen i St. Louis. Dag och aftonskola — Individuellt undervisning — Goda platser anskaffas för alla dugliga elever. Besökande äro alltid välkomna. Vi ge lifva undervisning på korrespondens. Skrif eller telefonera (Main 45) efter katalog och närmare upplysningar.

Winnipeg Business College
E. J. O'Sullivan, Pres. Cor. Portage Ave. and Fort St., Winnipeg, Can.

Önskar Ni högsta priser för Er säd?

Om så är, sänd då er skeppningsbill till

THE N. BAWLF GRAIN COMPANY
GRAIN COMMISSION MERCHANTS,
Winnipeg, Man.

Vi lämna er kontant förskott så snart säden är inlastad och skeppningsbilan när oss; resten remitteras omedelbart när vägen vägts.

Skrif till oss efter vår "Book of Shipping Directions."

Canadian Northern Ry.

December

Exkursioner

TILL

ÖSTRA CANADA

Mycket billig resa från alla stationer

TILL

Ontario, Quebec, New Brunswick, Nova Scotia.

EUROPEISKA EXKURSIONSBILJETTER till salu num. 21 till dec 31

VALJ LINJE. "STOP OVER" PRIVILEGIER.

Er biljet är första klass. Hvarför icke resa med första klass?

Fullständig underrättelse meddelas med nöje af hvarje Can. North Ry. Agent; eller skrif till

R. CREELMAN,
Asst. Gen'l. Pass. Agent
Canadian Northern Ry.
Winnipeg, Man

BAD

VANLIGA BAD

De bästa i staden. — Öppet alla timmar.

RYSKA ANGBAD
Svepelt mot höftvärk, reumatism, och styfva leder.

532 Dufferin Ave.
Telefon 6180.

HÖGSTA PRIS

betalas för

MEJERISMR, AGG, FJADERFA, ETC., ETC.

Skrif till

TOM ELLIOT.

Wholesale Produce Merchant.
216 Nena St., Winnipeg.
Remissor omgående.

Coal & Coke

Egg, Stone & Nut	\$10.50
Pea	8.00
Hocking Valley (lump)	8.50
Toughshogony	8.50
Gall	9.00
Coke (Street Railways)	8.50
Ky. Canal	12.00
Blacksmith	9.50
Round	9.00

Utkörs till alla delar af staden.

WINNIPEG COAL CO.
834 Main St., Tel.: Main 700.

Män och Kvinnor ÖNSKAS

att lära barberaryket. Endast kort tid fordras. Verktyg fritt. Skrif efter eller afhämta vår fria illustrerade katalog.—THE MOLLER SYSTEM OF COLLEGES, 222 Pacific Ave., Winnipeg.

Fri rakning och hårläppning.

Andra bada hvarför ej ni?

Gör en promenad till

The Marathon Turkish Bath

och tag ett turkskt, rykt, ång- eller vanligt bad. Öppet dag och natt.

Cor. Main & Portage.
W. A. Paddock, Mgr.

Garanteradt Inregistreradt

Farmare Observera!

Grain Growers' Grain Co. — farmarnes eget spannmålsbolag — anhälder om edert understöd. Många bref ha nyligen införts i flera Winnipeg-tidningar, bref som betalas i egenskap af annonser. Vi tro att dessa bref emanerar från "Elevator kombinationen" med syftmål att söka skada och om möjligt krossa farmarebolaget.

De skola ej lyckas. Ty våra farmare ha börjat tänka. Hvad är edert bästa svar på dylika försök — jo, analut er till eller lokala Grain Growers' Association och sänder sid till "Grain Growers' Co." Skrif efter närmare upplysning — skrif på svenska eller engelska.

Vi lämna förskott och kontrollera graderingen och vi söka alltid få högsta priser. Understöd ert eget bolag. Adressera:

Grain Growers' Grain Co., Ltd.

Winnipeg, Manitoba.

OBS: Alberta-farmare torde ihågkomma att vi ha en filial i Calgary dit de böra vända sig

Största Kol- och vedgård i Vestra Canada

Kontor och Vedgård
Cor. ROSS & BEANT ST.
Antracet och Bituminöst kol.
Snabb hemkörning.
Belännen garanteras.
VED Tamrac, cran, asp, knubb, och splitvad.
CENTRAL COAL & WOOD CO.
Phone Main 565.

Alla som äta bröd

borde se till att brödet levereras i rena och hygieniska omslag. Säg till er bagare att han bör använda

Eddy's Brödomslag

Vi äro tillverkare af de "Bread Wrappers" som nu användas af förstklassiga bagare i Ottawa, Montreal, Toronto och andra städer.

THE E. B. EDDY CO. LTD. HULL, CANADA.

Clark Bros. & Co., Ltd.

143 Portage Ave., East of Main St.
Bok- och pappershandlare i parti.

Winnipeg. Manitoba.

Ny kol- och vedaffär

vid hörnet af Main & Flora St.

Alla slags kol och ved till lägsta priser. Snabb hemkörning. Gör ett försök!

COOPER & WHITLEY
Phone Main 2254

NI KAN PÅ JULKAPPAR I UTBYTTE MOT

Royal Crown Soap omslag

Vi ha hundratals prömyr på vår lista som skulle passa till julkappor — skriv därför efter vår premiölista.

BOCKER
BILDEBÖCKER
SILFVERFÄSER
VAGUE
KNIPVÄ
TAFLO
LEKSAKER
JUVELER
FICKUR
ETC. ETC.

Tattoo väckare, med mera ovanlig alarmapparat. Leke och sammanhängande ringning — utan flera korta signaler med hvarje signal. Signalerne uppger hela 16 minuter såvida ej verkligt stoppas.
GRATIS för 400 omslag.

Royal Crown Soaps Ltd. Winnipeg

Julkapps-köpore

som sätta värde på nyttiga och praktiska saker löra besöka oss.

Silfvervaror, bisquitkåkar, smör-tallrikar, te- och kaffekannor, bröds-kåkar etc. Stort lager af forskåre, \$2.25 till \$6.50. Skridskor, många slag, 50c. till \$6.00.

Äfven en mängd andra artiklar, passande till julkappar.

Kennedy Bros.

Phone Main 5048. 341 Nairn Ave. Elmwood.

VETENSKAPSAKADEMIEN i Stockholm

har utelämnat rättighet att i Sverige utgifva almanackor, löpa almanackor som ej äro tillfälliga af Vetenskapsakademien som importerade från Sverige. Vi importera.

Den vanliga Svenska Almanackan

och sånda den till hvilken adress som helst i Första Stora eller Canada för 6 cents, porto inberäknat.

Vi gifva äfven kort almanackor gratis till barn och de som köper en af våra importerade svenska böcker till ett värde af minst 25 cents. Skrift eller vår nya katalog, som vi sända gratis till och gratis.

Vi bedja äfven uppmärksamma redaktionerna på de böcker som vi på kort tid önska utskicka till dem. Vi äro af önskan att utskicka endast böcker som vi bedja utskicka till dem. Vi äro af önskan att utskicka endast böcker som vi bedja utskicka till dem.

STYNTANS AMERIKAFÄRD. Helt och underhållande, väcker utstyr, 195 sidor, fört 80 cents, 25 öre och Almanackan fri.

VAKT KONUNGAPAR. Ett vackert album i stort format, med konung Gustaf V:s och drottning Vilhelmas porträtt i färgtryck, en massa porträtt och underhållande läsning. Färgt 60 cents, 25 öre och Almanackan fri.

DOD FÖR VARLDEN. Roman af den berömda författaren Alex. Dumas. En mycket intressant bok. 144 sidor, som vi redan fört sått så billigt som 25 cents, 25 öre och Almanackan fri.

BJÄLLERKLING OCH JULHÄLSNING. Två af de vackraste svenska julkalendrarerna för 1906. Färgt 60 cents för båda och Almanackan fri.

FA STUDENTANAFÄRD TILL AMERIKA. En rolig skildring från studenternas resa här i landet. Helt utsträckt, 195 sidor, fört 80 cents, 25 öre och Almanackan fri.

DA VI LAGO I UPPFALLA OCH LUND. Roliga skildringar från studentlivet vid de svenska universiteterna. 224 sidor, vikt illustrerad, fört \$1.40, 25 öre och Almanackan fri.

RESEMENNER FRÅN DET HELIGA LANDET af kyrkoherde A. Nordlander. Mått 120 sidor, fört \$1.25, 25 öre och Almanackan fri.

VENSKER OCH HAD TILL VÄNSKA FÖREKÄRARE. TEATERASPIRANTER OCH AMATEURER. Färgt 50 cents, 25 öre och Almanackan fri.

STREID OCH FEID. Af författaren Lucie Lagerbäck. En religiös bok af stort värde. Vacker utsträckt, 282 sidor, fört 90 cents, 25 öre och Almanackan fri.

NATUR OCH STAMNINGSBILDER FRÅN SVERIGE. Utmärkt val gjorda reproduktioner af fotografier af svenska landskapsdelar, 150 st. i ett vackert häfte. Fört 30 cents, 25 öre och Almanackan fri.

SVENSKA FOLKET I HELLO OCH SÖKKEN. Omkring 80 bilder ur folkets dagliga lif. Fört 40 cents, 25 öre och Almanackan fri.

SVENSKA VYKORT. Af samma kvalitet som brukar säljas i butikerna för 2 till 3 cents styck. Landskap, nationaldräkter, gratulationskort m. m. 20 st. olika för 25 cents och Almanackan fri.

Till hvar och en som af ofvannämda prisreddade böcker köper för tillsammans minst \$1.00, gifva vi gratis utskick af FÖRKÖPFÖR VAL OCH KÄTTSPANNING I SVENSKA CAR, 111 Bevinge Street, Winnipeg, eller vår svenska OBTENTIVERTIKELSE med tillräckligt omslag, eller oss 10 stycken svenska vykort i färgtryck.

BROOK & BORGESON, 40 W. 25th Street, New York City.

GEORGE McCORD

209 PACIFIC AVE. WINNIPEG.

Första klassens skrädderi
GÖR EN PROF-BESTÄLLNING.

MED TACK

för all åtnjuten gunst tillönska vi alla våra vänner och gynnare

ETT GODT NYTT ÅR!

D. R. Dingwall Ltd.

JUVELERARE OCH GULDSEDER.

424—MAIN ST.—586.

Brown & Rutherford

WINNIPEG, MAN.

Ramar till fönster och dörrar, Bräder, svarfvade saker, lister etc. etc.

Office and Yards:—Pt. Douglas Ave. Near Louise Bridge. Telephone 684 & 6684.

I KORTA DRAG.

När en kvinna bygger luftslott, förligger hon det vanligen till den finaste gatan i staden med rum för två automobiler i stallhuset.

De stora bolagen därbemna i Sverige må ha lägen på sin sida, när de yrka sina arbetare från deras bostäder, men de ha då inte evangelium på sin sida.

En gammal kyrka i New York har sålts till en kortvarig ägare, så nu kan man där studera de rådande modernerna hela sex dagar i veckan.

Mark Twain, som nu är 76 år gammal, leder af "tobakshjarta". Och ändå, efter hvad han själf uppgjer, röker han blot en cigarr för hvar gång.

En lär professor har räknat ut att en man är vid bästa fysisk och andlig vigör när han är 33 år. Fullkomligt riktigt, men det är en sak, som inte får glömmas, och det är att somliga äro 33 år redan vid 21 års ålder, somliga bli inte 33 förrän efter 60 och andra åter bli 33 år.

EN NYARSHISTORIA.

Julens sentimentalitet hade mynnat ut i en stämning som till doktor Vilkes latrologiska sinne utlovade ett bogst beklagligt inflytande och föranledt den största sorgen i hans lif. Han visste knappt hur det gått till. När han nu tänkte efter, såg han hela den fatala händelsen i en löjets försonande dager och han kunde ej låta bli att le åt allt. Ja, så höjligt! Hur var det nu, igen? Jo — ak, ja! Men det var i alla fall fräktigt!

Doktor Vilke var förförad. Det vill säga: han hade varit förförad, men nu var han det inte mera. Brytningen skedd på själva juldagen och till otycken var just sentimentaliteten skulden, för man blir ju röd och barn på nytt under en glad och lycklig jul. Och han hade verkligen varit glad, denna julfattning, lycklig som på sin pappas knä lysande till julens sagor och glädde sig åt grannen glimmande ljus. Och så skulle det sluta så! Ak, ja — det var mer än sorgligt.

Han reste sig upp från arbetsbordet, där han suttit sedan på förmiddagen. Han låt pennan (en julkapp) på sin fastmo, f. d. fastmo! Falla ner mot bordet och nu märkte han att ställderna var torra. Ja — han hade inte kunnat skriva! Bestämt hade han suttit så här och bara grubblat, utan att skriva ett ord. Och nu skulle han abolut ha årsberättelsen färdig, det var minnsann mycket viktigt det! Nå — han fick lof att börja då. Nej, så besynnerligt! Det ville inte gå. Tankarna voro på annat håll. Långt borta — hos henne. Doktor Vilke knuffade till stolen så att den åkte in under bordet. En bok föll ner. Han höjde sig ner och tog upp den. Se — återigen en påminnelse från henne. Julkapp... det var en diktbok, nägot af Fröding.

Hur hade det egentligen gått till? De första dagarna hade han inte tänkt så mycket på händelsen. Hans fastmo, som han höll så innerligt af, mötte honom blott en gång, i veckan i vanliga fall, ty hans tid var så strängt utnyttad på sjukhuset, där han var ansvarig för dessa dagars skilsmissa borde ej varit något af brott i den vanliga trallan — ja, sannertligen, han borde verkligen ej tänkt så mycket på det... Men nu — ja, det måtte väl vara sant. Jo visst — så hade det gått till. Ett överskalligt minnet — ak, hvad små orsaker stundom kunna ha stora verkningar. Nej, det fick inte ske. Han hade varit halstarrig efter den där sentimental stämningen på juldagen, och så hade det ena bittra ordet följt det andra... Men nej! Be om förlåtelse... nej, det kunde han aldrig! Han var ju man, och hon... nej, nej! Aldrig!

Han tänkte öfver ännu en gång. Det var så... De hade varit ute och gått, lyckliga båda två. I Djurgården hade de mött en tiggare, som bebt om en slant. Hans fastmo hade gifvit tiggaren en allmosa, och han hade frågat hur mycket och om han slanten för liten. Han hade verkligen tyckt synd om den gamle, då de voro så lyckliga — och vänt om för att ge honom ännu en gåfva. Hon hade bebt honom stanna, sårad af något i hans handlingssätt... men han hade trotsat. Så föddes det första meningssbytet och det första ordet i vrede. Han blef en smula bet... han hade väl ändå rättighet att göra som han ville... Då hade hon släppt sitt tag i hans arm och en mörk, olycksbådande tystnad slutit sig om dem... Ak! Hvarför hade han verkligen låtit det gå så långt? Nå, ja — det var nu inte bara hans fel att... och en sådan bagattell! Det var ju löjligt. Hvarför hvarför kunde han inte göra det bra gennast? Han hade sett det sorgsna i hennes ögon, hon hade säkert förlåtit det, det var ju så litet att förlåta... Men de hade båda bebt upp sig mer och mer — och nu var det slut. Det hade blifvit en ej liten bestörtning i den vanliga goda familjen — tårar och förklaringar och så — hade han gått. Nu var det nyårsafton, en hel vecka hade gått och ett bref underriktat honom om, att "det var bäst att det nu var som det var...". Där låg brevet. Han kysste det — ak, hvad han ändå var olycklig.

— Hvad här varmt! utbrast han och begynte gå fram och åter på golfvet.

Då han gått så en god halftimme tyktes han ha fattat ett beslut.

Hans ansikte uttryckte ett stort det var med ett uttryck af förtvålning. Mutsambet han tog på sig öfver honom, satte på hatten, tog sig kapp och gick ut.

— Nej, det må vida — numlade han. Men jag må äldst förstå steg, äldst. För jag må äldst minsta henne för det som...

Han såg upp och spratt till. Det begynte skymma i snö följt mjukt och sakta. Men hvem var hon som gick därborta? Minsann! Samma slanka växt, samma mjuka, behagliga gång som han tusentals gånger beundrat hos sin fastmo — men inte kunde det väl vara hon. Hans hjerta slog härt. Han måste i alla fall ha visat sig.

Han påskyndade sina steg och hägn upp den unga damen. Nej — det var inte — ja, äh, himmel! Han kände att hjarta nästan stannade i bröstet och att han rodnade som en skopjölke... skopjölke, att det var möjligt. Han tänkte på förbi... men i stället stannade han och lyfte på hatten.

— Elsa...
— Hon stannade äfven hon...
— Ar du ut och går...?
— Ja, och du med.
— Han hörde att hennes röst darrade och då blef han med en lagn.
— Få vi sällskap? frågade han.
— Gärna! sade hon. — Men min promenad blir inte lång...
— Inte min heller, i så fall — svarade han djärvt. — För jag följer dig. Eller lång om du så vill... Elsa? Ar du ond på mig? Kan du förlåta...?
— Han hade kommit alldeles intill hennes sida och fattat hennes hand. Den darrade. Han slöt den fast i sin...
— Elsa, — fortfor han. — Du vet inte, hvad jag lojt. Jag ångrar, att jag inte bad dig om förlåtelse genast, men jag var så dum...
— Jag har äfven ångrat, — svarade hon sakta. Du...
— En skugga dök fram ur mörket och en gammal man stod bredvid de unga. Elsa steg åt sidan och fattade doktoris arm.
— Go! herrskapet... hjälp en fattig gubbe.
— Se, där är den olycksfågeln igen! utbrast doktor Vilke. — Kom, så gå vi...
— Men honom höll hon kvar.
— Herman, sade hon, nu vil jag ge dig rätt... du hade rätt och det var det som...
— Hon slöt sig intill honom och det glimmande tårar i hennes ögon...
— Kan du förlåta?
— Om jag kan?
— Go! snälla herrskapet, — lod tiggarens darrande stamma. — Hjälpgubben...
— Ja, ja... Se här.
De gingo långsamt gångstegen fram. Snö följ mjukare än tyckte de, och de stora flugorna förnade sig till hvita, fladdrande hjartan.
— Snart är det gamla året fört, — sade doktorn.
— Förbi med alla sorger... ifyllde hon.
— Ja, Elsa, min käraste... Men det nya kommer med lyckan. Gud ske lof!
— Och de kysste hvarandra nött i snöavdret, under det avlysningen långsamt skred fram mot solfaset och de hvita snöbjärtarna hvitlade kring dem.

UTLANDET

En väldig skörd, rikligare än i mannamne, har i år inberäts i Ryssland och utgjuter nu sin gyllene ström öfver hela detta land och därifrån öfver till Europa. Hvetesörden anslås till 85 millioner quarters mot 1 miljon i fjol. Landets järnvägar och vattendrag sägas vara otillräckliga för att kunna transportera de enorma sidesskörderna.

Belgijska militärreformer. Från Brussel meddelas, att deputeradekamraren har efter en häftig debatt antagit militärlagen med 104 röster mot 49. Lagen upphäver friköpningens rätten och utgör ett steg i riktningen af den allmänna värnplikten. Därjämte nedsettes tjänstetiden långt. Oppositionen kom från en del af bögrn.

Den första professorn i aviatic. Till att upprätthålla professuren i aviatic vid Sorbonnes universitet i Paris har kallats professor Marchis, som fört varit professor i fysik vid universitetet i Bordeaux och gjort sig känd genom sina skrifter om automobilbilen och dynamisk flykt. Larostolen underhålls af den i Paris bosatta ryssen Zacharov.

Väntad tillökning i spanska kungafamiljen. Det spanska kungaparet väntar nu åter en sin arvinge, och läkarna ha med anledning härf ordinerat drottning Viktoria att afstå från de ridturet hon brukar företaga hvarje morgon. Det kan ha sitt intresse att erinra sig, att kung Alfonso och prinsessan af Battenberg gifte sig den 31 maj 1906. De ha tre barn, födda den 10 maj 1907, den 23 juni 1908 och den 22 juni 1909. Drottningen väntar nu sin nedkomst om cirka fem månader, så att om allt går normalt, så att om allt går normalt,

Ingen bränsle brist mera!

Besinna detta! **Hvad köpare säga.**

I—Vår Sterling Heater eldas med halm. Ni behöfver ej köra 10 till 20 mil efter ved. Ni har ett bränsle hemma.

II—Vår Sterling Heater inbesparar arbete. Ni behöfver endast fylla den darrat af-sidda Cylindern med halm, och eldes håller sig sedan i tolf timmar utan tillsyn.

III—Bränslet kostar er intet. Halm är allt ni behöfver bränna. Räkna ut hvad ni därigenom inbesparar. Ni tjugo, trettio-dollar pr år.

IV—De pengar ni sparar hvarje år betalar flera Sterling Heaters.

V—Inga agent provisioner. Vi sälja direkt till köparen, som därigenom får lägsta möjliga pris.

VI—På 30 dagars prof. Om vår Heater efter 30 dagars användning icke visar sig tillfredställande, får ni på vår bekostnad återvända den mot återgifande af köpesumman.

En extra cylinder erhålles för \$4.00, om den beställes samtidigt med Heater'n.

Vårt pris är \$9.00 fraktfritt vid eder station. Betalningen bör ske kontant vid beställningen.

Sänd alla remissor genom Express eller Money Order.

THE STERLING STRAW STOVE COMPANY

413 SOMERSET BLOCK WINNIPEG, MANITOBA.

En hästköttdinnee i Palais Royal. Tre hundra pariser, herrar och damer, afåto harom dagen en hästköttdinnee i Palais Royal till minne af de två belägringar i Paris, i hvilka de voro hjältar och hjältnor. Ideen hade utgått från några gamla veteraner sedan 1870, hvilka inbjödo alla som varit med om dessa dagars fasa till en spartansk middag. Tre hundra personer hörsammade genast kallelsen och åto hästköttdinnee med entusiasm. Madame Juliette Adam gjorde les honours, och tal höllos af madame Severine m. fl. andra, som återkallade minnena från den tragiska tiden.

Förre turkiske ministern i Stockholm, Cherif pecha, nämner be, hvilken i oktober månad utsläppte ett i Paris på franska tryckt gratissnummer af ett oppositionshäfte, benämndt "Mechronette" — "Författning", och hvart han betitlar sig Ancien Saint-Cyrien, Grand Officier de la Legion d'Honneur, General de Division Demissionnaire, Ancien Ministre de Turquie en Suede, har af turkiska regeringen degraderats till öfverste med order att inställa sig till tjänstgöring i Konstantinopel. På den trofna föredraget att stanna i Paris, torde närmaste följden blifva den, att han förklaras afsatt och strykes ur den turkiska armens rullor.

En isländsk sångare. Ari Jonsson är namnet på en isländsk sångare, som är känd vida omkring. Han började som helt ung att studera sång i utlandet, och hade turen att få följare, som sedan blef 102 år gammal, till lärare. Gåren var då 80 år. Han vann helt och hållet sin lärars hjerta och fick af honom de bästa vitsord. På englid härf fick han engagement vid operan i Weimer och senare i Covent Garden. Han öfverteck emellertid snart till lärareverksamheten, samtidigt som han utvecklade sin egen röst mer och mer. Många betydande sångare ha haft honom till lärare. Den ungdomsfriska musikern vill emellertid nu ej uppträda mera sjålf, och påstår, att då en sångare blifvit 50 år gammal, bör han draga sig tillbaka. Nu tänker han utslutande ägnas sig åt lärareverksamheten, och ett anbud att uppträda på operan i Köpenhamn har han bestämt afslagit.

Storartadt Klubbingsanbud

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN har lyckats göra en sådan öfverenskommelse med den stora, välredigerade och ansedda svenska tidningen SVENSKA TRIBUNEN-NYHETER, hvilken utgifves i Chicago, Ill., U. S. A., så att vi kunna erbjuda denna intressanta och ansedda Chicago-tidning i samproduktion med vår tidning till nedsett prenumerationspris för båda.

För endast 2 dollars erhåller Ni SVENSKA TRIBUNEN-NYHETER för ett år SVENSKA CANADA-TIDNINGEN för ett år jämte TRIBUNEN-NYHETER STORA KALENDER för 1910

Såväl gamla som nya prenumeranter i Canada-Tidningen kunna draga fördel af detta speciella klubbingsanbud, men prenumeranter för Svenska Tribunen-Nyheter måste vara NY, Svenska Tribunen-Nyheter utkommer hvarje tidning i Chicago, Ill., U. S. A. i 16—20 sidigt format och är tvifvelsutan den bästa, innehållsrikaste och mest omsorgsfullt redigerade tidning, som utkommer på svenska språket, vare sig i Sverige eller Amerika. Den är alltigenom förstklassig och innehåller hälsosamt, friskt, intressant, lärorikt och tankeväckande så väl som roande och underhållande. Ligg och yaken och aldrig rådd för att stå ett slag för frihet, framskridande och människorätt, är den lifkraftfullt moderat och rättvis. Dess redaktionsartiklar äro korta och kärnfulla inlägg i dagens frågor. Plebs artiklar under rubriken "I all fullrikthet" äro populära, och påstås vara de allra bästa af sitt slag, som stå på första sidan af svensk tidning. Vid den mera litterära litteraturen, såsom utmärkt och spanande följelöjtor, småberättelser, o. s. v., fastes stor vikt, och specialnotiser både från Sverige och Svensk-Amerika förekomma i mycket större mängd än i någon annan tidning och äro farska, rikhaltiga och omväxlande. Tribunen-Nyheters speciella afdelningar, hvilka innehållit angifves af rubrikerna, äro "Industri och Arbete", "I Förgrunden", ett kulturhistoriskt svensk-amerikanskt bildgaller med biografier, "För Kvinman och Hemmet", "För Farmarna", "Miniatyver", "Besvarade Lagfrågor", samt vetenskapliga artiklar, kåserier, teckorim, korrespondenser i skilda ämnen och från olika håll, o. s. v. Dessutom har tidningen en hel sida af svensk humor och skämt, fri från grofhet och det som kan vara astöttigt, illustrerade i färger, och i detta likom mycket annat var Svenska Tribunen-Nyheter den första svenska nyhetstidning som använde färgtryck. I texten förekomma i hvarje nummer dessutom flera utmärkta illustrationer och porträtt.

Det är på grund af dess många förtjänster framför andra Svensk-Amerikanska tidningar, som Tribunen-Nyheter uppnått sin enorma spridning, och den har flera prenumeranter och större läsekrets än någon annan svensk veckotidning i världen. Dess ansende som en i alltförstklassig tidning har äfven trängt sig till hvarje hörn af världen hvarst svensk arbetares öra. Det är just en sådan tidning som Svenska Tribunen-Nyheter, den bästa i sitt slag, som vi äro våra prenumeranter böra hålla vid sidan af Canada-Tidningen.

Tribunen-Nyheters Kalender för 1910, som hvarje prenumerant erhåller hvilken nu erlagges afgiften för båda tidningarna med två dollars är 68-sidig i stort format, innehållsrik, intressant, nyttig och lättläst. Kalendern, som är tryckt på godt papper och bunden i elegant och smakfullt färgtryckhäfte, utdelas så fort den kommer från tryckeriet i Boston.

Hvarje läsare af denna tidning bör taga fördel af detta enastående klubbingsanbud och åfingen insända till oss eller på vårt kontor inbetala TVÅ DOLLARS och fågenom Canada-Tidningen för ett år erhålla SVENSKA TRIBUNEN-NYHETER, Amerikas största, bästa och yppersta svenska tidning äfven för ett år samt en stor 68-sidig, intressant och innehållsrik KALENDER för 1910.

Svenska Canada-Tidningen
325 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

En väggmalnacka gratis

Vi ha beställt några hundra smakfulla, vackert kolorerade väggmalnackor för 1910.

Hvar och en som insänder betaling för innevarande eller nästa års subskription i Canada-Tidningen, får sig en dylik almanacka omgående gratis och franko tillsend.

OBS! Almanackan är af så fin litografisk utstyrel att den blir en verklig prydnad för ert hem.

SKYNDNA alltså att insända remissa, om ni vill ha ett exemplar innan vårt lager blir slut!

MARIE CAHILL

den berömda skådespelerskan, som uppträder på Walker teatern denna vecka.